

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 280. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ВІВТОРОК, 20-ГО ГРУДНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. TUESDAY, DECEMBER 20, 1977 No. 280. VOL. LXXXIV.

Ген. П. Григоренко під опікою українського лікаря щасливо перейшов операцію, покинув гостинний шпиталь

Ген. Петро Григоренко (сидить) прощається зі своїми лікарями-опікунами, д-ром Любомиром Кузьмаком та д-ром Марком Олесницьким, покидаючи шпиталь Ст. Барнабас в Лівінгстоні, після успішної операції. (Фото: "Ньюарк Стар-Леджер").

Лівінгстон, Н. Дж. — Ген. Петро Григоренко, колишній висококомандуючий старшина Червоної Армії та відомий дисидент, який прибув до ЗСА в середу, 30-го листопада, на пірничий побут, перейшов складну операцію простати в місцевому шпиталі Сейнт Барнабас і залишив шпиталь в суботу, 17-го грудня, згідно з повідомленням шпитальної адміністрації.

В повідомленні сказано, що операцію перевела група лікарів в складі: д-р Шелдон Шен, уролог і головний хірург, д-р Марко Олесницький, інтерніст, д-р Додж Кокс, анестезіолог і д-р Любомир Кузьмак, загальний хірург, який є рівнозначним лікарем ген. Григоренка. Лікарі відмовилися від будь-якої грошової винагороди, а шпиталь погодився абсорбувати всі кошти, пов'язані з побутом цього визначного пацієнта в Сейнт Барнабас, сказано в повідомленні. Операція відбулася в четвер, 8-го грудня.

Джон Філіпп, виконавчий директор шпиталю, заявив, що країни, які мають державну систему медичної опіки, не оплачують видатків, пов'язаних з лікуванням їхніх громадян в інших країнах. «Очевидно, в цьому випадку наш шпиталь візьме всі кошти на себе», сказав Дж. Філіпп.

Д-р Кузьмак сказав, що операцію ускладнював вік пацієнта — ген. Григоренко має 70 років — поважна недуга серця та цукриця. Пацієнт потребуватиме ще дальшого лікування, хоча прогноза є добра.

«Я звернувся до шпиталю Сейнт Барнабас — сказав д-р Кузьмак — знаючи з минулого досвіду, що ця установа віднесеться прихильно до пацієнта в потреби. Сейнт Барнабас відчинив свої двері негайно для ген. Григоренка».

В повідомленні сказано, що ген. Григоренко є членом київської Групи сприяння виконанню Гельсінкських угод і членом такої ж групи в Москві. Він відомий із своїх мужніх виступів в обороні прав людини та прав поодиноких народів СРСР.

Ген. Григоренко був задоволений із шпитальною опікою та захоплений медичним устаткуванням шпиталю. Користуючись з української обслуги і перекладачів, він висловив подяку шпитальним властям і лікарям-хірургам та гордість з того факту, що д-р Кузьмак і Олесницький є українцями.

Ген. Григоренко прибув до ЗСА із своєю дружиною Зінаїдою та сином Олегом. В ЗСА від року перебуває його син Андрій з дружиною Марією. Ген. Григоренко планує повернутися до СРСР після запланованого шестимісячного побуту в ЗСА.

Управа Комітету Дрогобичан просить прихильників писань д-ра Л. Луцева та його земляків-дрогобичан допомогти видати цю цінну книжку, як тверді факти, які знають і зміст, присланням передплати у висоті 15-ох доларів.

Книжка д-ра Луцева „Література і життя“ готова до друку

Відомий літературознавець Л. Луцев має готову до друку книжку „Література і життя“, в якій будуть статті на що тему, а решта матеріалу — розвідки, статті і рецензії на літературні твори. Книжка містить 6 статтей, які стосуються української літератури в Україні та в діаспорі. Книжку видає видавництво „Література і життя“ в Нью-Йорку.

В ДУСІ РІЗДВА ХРИСТОВОГО: ПАМ'ЯТАЙМО ПРО УКРАЇНУ І УКРАЇНЦІВ! ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

Зближаються рокові Свята Різдва Христового й Нового Року, свята Нової Радості і Нових Надій. З цієї нагоди, пересилаючи найкращі побажання всім нашим Членам і Громадянам, прохаємо їх, щоб зокрема в цьому святковому сезоні та в дусі Різдва Христового активно, своєю моральною і матеріальною допомогою, згадали про нашу поневолену, але нескорену Батьківщину Україну та багатьох наших Братів і Сестер в потребі. Ми активно виявимо що пам'ять, пересилаючи в цьому сезоні наш щедрий Національний Дар до Українського Народного Фонду Українського Конгресового Комітету та нашу щедру пожертву „Коляду“ на харитативні цілі Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

Члени Українського Народного Союзу завжди давали добрий приклад в праці і жертвенності. Даймо його і в цьому році, в році збільшення однаково потреб, як і можливостей! В дусі Різдва Христового!

Джерзі Сіті, грудень 1977.

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

КОНГРЕС ПРОГОЛОСУВАВ ПІДВИЩИТИ ПОДАТКИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашінгтон. — В останній день щорічної сесії обидві Палати Конгресу в четвер, 15-го грудня, схвалили законопроект, який пропонує значно підвищити податки Соціального забезпечення для осіб з високими річними заробітками, а також встановити малі підвищення в податках тих, які належать до середньої і нижче економічних класів. Податкові підвищення мають стосуватися однаково робітників і працевлаштованих.

Президент Джиммі Картер заявив, що підписав цей законопроект, бо він запевняє, що принаймні 25 років програма Соціального забезпечення матиме задовільні фонди, щоб покрити свої зобов'язання відносно емеритів та інших осіб, які одержують ці пенсії.

Хоча багато республіканських і консервативних демократичних законодавців твердили, що законопроект — це найбільша податкова підвищення в історії країни, то члени уряду вказують, що без підвищення в податках Соціального забезпечення ця програма не могла б далі існувати.

Законопроект не тільки пропонує підвищити податкову рату, але також підвищити суму з кожної заробітної платні, яка підпадає до оподаткування. Теперішня податкова рата вносить 5.85 відсотка, а з першим січня 1978-го року становитиме 6.05 відсотка. Відтак з кожним роком ця рата зростає так, що в 1987-му році вона вносить вже 7.15 відсотка.

Щодо суми, яка підпадає до оподаткування, то в 1978-му році перших 17,700 доларів із кожної заробітної платні будуть оподатковані системою Соціального забезпечення, а тепер тільки перших 16,500 доларів підпадають до оподаткування. З кожним роком ця сума зростає. В 1987-му році податки Соціального забезпечення будуть відтатюватися від перших 42,600 доларів заробітної платні.

Схвалений законопроект теж пропонує, щоб була підвищена верхня межа на дозволених заробітків пенсіонерів. Тепер пенсіонери мають право заробити 3,000 доларів річно, а якщо зароблять більше, то тоді зменшуються їхні пенсії Соціального Забезпечення. Згідно з новим законопроектом, верхня межа тих дозволених заробітків пенсіонерів в 1978-му році була 6 вже 4,000 доларів, а відтак з кожним роком зростає і в 1982-му році пенсіонери могли б заробляти до 6,000 доларів, і то без змін у їхніх пенсіях Соціального забезпечення.

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УНС

Джерзі Сіті. — 3 Організаційного Відділу УНС інформують, що передконвенційна організаційна кампанія за приєднання нових членів є в повному розгарі. У першій декаді грудня Головна Канцелярія одержала понад 100 аплікацій нових членів. Аплікації шлють секретарі та інші відділові урядовці з Америки і Канади, а головні з тих Відділів, яким бракує членів, щоб мати право на вибір одного, двох, або трьох делегатів на 29 Конвенцію, що відбувається в травні 1978 року в Пітсбурзі.

Відчувається також поживлену працю серед секретарів, які бажать в передконвенційному році стати членом „Клубу Десятих“, приєднавши бодай десять нових членів, або „Клубу Заслужених Союзів“, придбавши найменше 25 членів. Слід зазначити, що при УНСОЮЗІ існує ще „Клуб П'ятидесятих“, себто тих, які річно приєднують по 50 і більше нових членів. Поки що вже п'ятьох союзів придбало по 50 і більше членів і стали членами того Клубу. Ними є: го (Закінчення на ст. 5-ій)

КОНЦЕРТ ЮЛІАНИ ОСІНЧУК

Нью Йорк, Н. Й. — Висока Музична школа Джуліярд влаштує в середу, 21-го грудня, о. р. о. 8-й вечором в залі Пол Річард Голл (Джуліярд Скул, Лінкольн Сентер) вхід при 66-й вулиці між Бродвеєм і Амстердам еве, концерт піаністки Юліани Осінчук, другий з ряду речиталь докторської програми.

ТАІСА БОГДАНСЬКА ВИСТУПІТЬ ПЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИМИ МУЗИКАМИ

Монтклер, Н. Дж. — На запрошення музичної організації Music Educators Association of New Jersey, Inc. Т. Богданська виконає твори романтиків, дня 21-го грудня 1977-го року, 10-й ранку (Флечер Гол, 67 Чирч Стріт, Монтклер, Н. Дж.).

ПЕНТАГОН ПЕРЕВІРЯЄ НУКЛЕАРНУ СТРАТЕГІЮ ВІДНОСНО СССР

Вашінгтон. — Білий Дім доручив Департаменту оборони перевести підставову перевірку дотеперішніх планів щодо ведення атомової війни, якщо така війна вибухне між ЗСА і Советським Союзом, бо президент Джиммі Картер і його близькі дорадники вважають, що існуючі плани „можуть бути перестарілі та нефективні“.

Інформуючи про це доручення Білого Дому, речники уряду зазначили, що це буде перша „важлива перевірка“ американської нуклеарної стратегії від 1974-го року, коли тодішній секретар оборони Джеймс Шлесінджер повідомив, що з уваги на факт, що між ЗСА і СССР заіснував баланс в ділянці атомової зброї, треба виготовити плани щодо „обмежених нуклеарних атак“ на советські військові інсталляції, а не зосереджуватися тільки на планах щодо „великих відплатних нуклеарних атак“ на міста Советського Союзу.

Найновіша перевірка стратегії ЗСА має на меті встановити: які цілі треба намітити, щоб відстрашити Москву від планів розпочинати таку війну, вирішити скільки даної атомової зброї потрібно на виконання відповідного завдання, як теж встановити чи американські стратегічні сили повинні бути вживані в „обмежених“ нуклеарних атаках.

Коментатори вважають, що головним рушієм цієї перевірки є проф. 36гінс Бжезінський, головний дорадник Білого Дому для справ крайової безпеки. Він і його співробітники вважають, що військові плани уряду ЗСА можуть бути тісніше пов'язані із загальною політичною стратегією відносно Советського Союзу. Бжезінський твердить, що американський план атомової війни повинен брати під увагу фактори і можливості, яких Москва найбільше боїться, наприклад, загрозувати советським збройним силам на Далекому Сході, що дуже послабило б спроможність СССР протиставитися нападів з боку комуністичного Китаю, чи загрозувати советській системі постачання харчів тощо. Один дорадник Білого Дому сказав, що нова перевірка стратегічних планів Пентагону звертатиме увагу на факт: які цілі в Советському Союзі мають для Кремля „більшу психологічну важливість, а котрі з них меншу“.

Комуністичні шпигуни мали доступ до документів НАТО

Західний Берлін, Німеччина. — Пресові агентства інформують, що в західнонімецькому міністерстві оборони в Бонні відкрито в понеділок, 12-го грудня, о. р. шпигунський скандал, який у своїх наслідках може принести непередбачені шкоди. Як виявилось, арештовані в минулому році три співробітники міністерства оборони в Бонні мали доступ до строго засекречених документів Північно-Атлантичного Оборонного Союзу і, згідно з оцінкою політичної поліції, перекладали, або скопіювали більше як 1,000 тис. військових документів, включено з оборонними планами НАТО, і передали їх східнонімецькому уряду. В минулому році, коли заарештовано трьох шпигунів, це не було відомо, як далеко сягала їхня шпигунська робота. Цілу аферу розкрив респективаний у Західній Німеччині щоденник „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“, яка опісля була підтверджена боннськими урядовими чинниками.

В Парижі помер Александер Галіч, поліція перевіряє причини смерті

Париж, Франція. — Ройтер інформують, що в четвер, 15-го грудня, о. р. тут помер на 59-му році життя советський дисидент, поет і письменник Александер Галіч, який колись був визнаним советським, як драматург, але після внесення аплікації на виїзд до Ізраїля був виключений із Спілки Письменників СССР і Спілки співробітників фільму, як також позбавлений платні. Народжений у жидівській родині Гінзбургів, він опісля виїхав в російській православній церкві і змінив своє прізвище на Галіч, але в офіційних советських реєстрах він все ще фігурував, як жид, бо алада не визнає такої зміни. В червні 1974 р. А. Галіч виїхав з СССР, спочатку до Норвегії, де він і його дружина Ангеліна жили в місті Осло. Він прийняв працю в „Радіо Свобода“ в Мюнхені, Німеччина. В 1976 р. Галіч переїхав до Парижу і очолював там культурний департамент загальної радіостанції. Галіч був видатною особистістю з-посеред нових емігрантів в цьому місті. Приїхавши на Захід, Александер Галіч виступав з концертами, а навіть накрутив пластинку п. з. „Мовчазний крик“, яка включала найкращі його поезії і новочасні пісні та сентиментальні балади, які він назвав „Як я повернуся“. Згідно з останніми повідомленнями агентства Ройтер, Александер Галіч знайшовся мертвим у його помешканні в паризькій поліції переводитиме слідство, щоб встановити причини смерті.

РЕПРЕСІЇ В УКРАЇНІ І СССР ТРИВАЮТЬ. ВІСТКИ ПРО АРЕШТ ОЛЕСЯ БЕРНИКА

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — З України наслідки вістки, що 12 грудня о. р. органи КГБ мали арештувати члена Української Гельсінкської групи, письменника Олеса Берника. Відомо, що протягом останніх місяців Берникові неодноразово погрожувано арештом і стосували до нього різні репресії. У дні, коли поширилися вістки про арешт Берника, органи КГБ провели обшук у квартирі Ріси Руденко, дружини Миколи Руденка, засудженого на 7 років ув'язнення голови Української Гельсінкської групи. Кілька днів перед тим, 8 грудня, зняли з поїзду Петра Вінеса, також члена Української Гельсінкської групи, який їхав до Москви, щоб взяти участь у демонстрації біля пам'ятника Пушкіна, у роковини щорічних демонстрацій в обороні прав людини.

У Мордовському таборі ч. 385/35 група політичних в'язнів різних національностей продовжує боротьбу за статус політичного в'язня, який включає неучасть у примусових таборових роботах, свободу листування з рідними, одержування літератури тощо. В акціях боротьби за статус політичного в'язня беруть участь м. ін. Микола Будаляк-Шарагін, Вячеслав Черновіл, Сергій Солдатенко, Михайло Гейфел та інші. За це таборова адміністрація стосує у відношенні до них такі репресії: таборні ізолятори, морення голодом та інші фізичні й моральні знущання.

Олесь Бердник

Помер св. п. мгр Евген Лозинський, видатний політичний і суспільно- громадський діяч

Нью Йорк. — Минулої суботи, 17-го грудня 1977, у вечірніх годинах в одному з місцевих шпиталів, помер після важкої недуги, проживши 58 літ св. п. мгр Евген Лозинський, член Проводу Українських Націоналістів-революціонерів, доголітній голова Головної Управи ООЧСУ, доголітній голова Головної Управи Т-ва „Самопоміч“, член Екзективи УККА та голова Товариства Бувших Політичних В'язнів. Життєвий шлях Покійного переплітаний невтомною боротьбою за кращу долю свого народу. За свою політичну діяльність в краю кількакратно був в'язнем польських тюрем, а в часі Другої світової війни в'язнем німецьких концентраційних таборів. На еміграції. Покійний відзначався активністю в українському громадському житті. Панахиди по св. п. мгр Евгену Лозинському заплановані на 19 і 20 грудня 1977 р. о. год. 7.30

Св. п. мгр Евген Лозинський

Совсти відкладають судовий процес над Шаранським

Москва. — Пресові агентства інформують, що комуністичні верховоды, мабуть під тиском публічної опії Заходу, вирішили відсунути на 6 місяців суд над жидівським активістом 29-річним Анатолієм Шаранським, якому КГБ і советська прокуратура закладає співпрацю з американською Центральною Розвідкою Агенцією і передавання матеріалів співробітникам американської амбасаді в Москві. Відомість про відсунення процесу подала закордонним кореспондентам мама Шаранського. Дружина дисидента перебуває вже за кордоном і робить заходи перед американськими й міжнародними чинниками, щоб вони допомогли вирвати Шаранського із Советського Союзу. Рішення советських чинників відсунути процес над Шаранським наступило у висліді конфронтації між Советським Союзом і З'єднаними Штатами Америки. Офіційні чинники ЗСА, включно з президентом Джиммі Картером, кількаразово перестерігали советів, що суд над Шаранським може викликати в Америці негативну реакцію, яка може некорисно відбитись на переговорах про скорочення стратегічної зброї, торгівлі, культурній виміні і політичній детанту взагалі. Після арешту Шаранського 15-го березня о. р. президент Картер категорично заперечив пов'язаність Шаранського з працею СІ-АВ-ЕІ, а дисидентські круги і закордонні аналітики робили толі висновки, що обвинувачення Шаранського в зраді батьківщини і співпраці з СІ-АВ-ЕІ було зроблено совстами з метою перестороги для советських громадян, а особливо дисидентів, що дисидентизм може бути зрівняний із зрадою батьківщини та караним найвищим виміром кари, тобто смертним вироком, або доживотньою в'язницею. Арешт Шаранського був потраплянням Білим Домом особливо серйозно і президент Картер згадував про нього мінорно в закордонних справах СССР Андрієві Громикові в часі його важкохворобних відвідин. Картер натякав тоді, що суд над Шаранським може спричинити кризу в відносинах між ЗСА і СССР. Ця тема виникла також у пізніших розмовах між державним секретарем Сайрусом Венсом і советським амбасадором у Вашингтоні Анатолієм Добринином.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає свої права в потребі використання і скорочення надісланих матеріалів, незалежно від того, чи надіслані вони з метою публікації чи ні. Авторі матеріалів, які не надіслані з метою публікації, редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАОу \$5 м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблема міст

Минулого тижня в Сан Франціско відбулася річна конференція Крайової Ліги Міст, в якій взяло участь біля 7,000 посадовців великих міст і містечок ЗСА. Більшість з них у своїх виступах, як теж у розмові з кореспондентами критикували уряд президента Джиммі Картера за те, що надто мало уваги присвячує проблемам міст, зокрема таких великих міст, як Нью Йорк, Чикаго, Лос Анджелес, Ньюарк, Філадельфія та інші.

Така критика — це нічого нового, бо майже від самого початку президенту Джиммі Картеру різні середовища критикували його за те, що він обіймає містам багато під час передвиборчої кампанії, але мало виконав від коли перебрал владу. Крім посадовців міст, найгостріші закиди на адресу Президента висловлювали і далі висловлюють провідники негрівських і пуерто-ріканських організацій та ліберальні члени обох політичних партій в Конгресі.

Треба ствердити, що ця критика до великої міри слушна. Кілька місяців тому підтвердив це посередньо сам президент Картер, коли повідомив, що його уряд виготовляє "конкретну програму допомоги великим містам", а на самій конвенції Крайової Ліги Міст минулого тижня Патрісія Гарріс, секретар для мешканців міст і містечок розвитку, хоча старалася потішити посадовців різними обіцянками, то мусіла признати, що бюджет її Департаменту на наступний рік набагато менший, ніж посадовці сподівалися.

Тимчасом, ефективна програма допомоги містам конечно потрібна, бо протягом останніх кількох десятиріч років велика зріс рівень безробіття серед міського населення, дуже велика кількість бізнесових та індустріальних підприємств залишила великі міста, перенісшись на "провінцію", або навіть до інших країн, а середня економічна верства пологово переповнюється до перемісти. Великі американські міста, як Нью Йорк, Ньюарк, Чикаго, Філадельфія та інші, втрачаючи свою фінансову базу, ступнево перетворюються у т. зв. "слам", тобто, у міста з великою кількістю безробітних, з опущеними і небезпечними ділянками тощо.

Підприємці обіцяють президентом Картером планує ще не відомі, бо він оприлюднить їх щойно у своїй Посланні про Стан Унії в січні 1978-го року. Проте, з інформації, що їх передають працівники Білого Дому, виходить, що у своїй стратегії щодо розв'язки переважної "проблеми" великих міст Президент звертатиме головну увагу на створення трудностей приватним фірмам і підприємствам, як теж заохочуватиме підприємства залишитися у великих містах, або навіть довертатися до них з "провінції" чи із-за кордону. Уряд планує довершити це наданням різних податкових пільг підприємцям, зокрема тим, які збільшать число своїх робітників, як також планує створити спеціальний банк, який даватиме бізнесовим фірмам маловідсоткові позички, що теж повинно спричинитися до "виздоровлення" американських міст.

Уряд президента Картера також планує надавати безпосередні дотації містам, але ці дотації будуть другорядним засобом розв'язки проблеми великих міст ЗСА, а не єдиним, як це було під час адміністрації кількох попередніх демократичних президентів.

План президента Картера навіряд чи розв'яже всі проблеми американських міст, але має всі вигляди на те, щоб стати важливим першим кроком щодо припинення дальшого занепаду тих міст і привернення їм їхньої попередньої економічної та громадської стабільності і сили.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Володимир Барагура

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ — ЛЕГЕНДА, ЧИ ДІЙСНІСТЬ?

(Із збірки "Калиновий міст").

Не вірю в те, що бачу й чого доторкаюся;
Вірю в те, чого не бачу, але що відчуваю.

Джилберт Маррей

Не знаю, як хто, а я вірю в св. Миколая. Вірю в цього Угодника Божого з довгою сивою бородою, з добрячою усмішкою, в єпископських ризах, у мітрі на голові й жезлом у руці. Вірю в цього святого, що його людська фантазія зображує, як з небесних висот спускається запряженими кіньми саням, навантаженими дарунками. Як іде в оточенні ангелів і в товаристві чортки-збиточки Антика, Аріадна, чи Аніболота, що нечестним дітям несе різки. У цього святого, що навшпиньки входить у кімнату й підкладає дітям та старшим дарунки під подушку. Вірю в нього тепер так, як вірив, бувши дитиною. Ше тепер на склоні віку перед святом цього Угодника Божого стараюся бути кращим, досконалішим, більш удуховленим. Ше тепер з навіною радістю сприймаю шерех кольорових паперів, у які загорнені дарунки...

Дехто хоче захитати мою віру. Дехто каже, що хоч марилки-зачати Чудотворець святой, то він підлягає таким самим законам, що й усі люди — не може після смерті зійти на землю, що його обдаровувати людей, як це робив за життя, коли скрито надівав бідних харчами, одагом, грішми, коли дав придане трьом убогим дітям, щоб виїхали заміж, як їхні багаті подруги.

Святой Миколай не мусить робити своїх ласк особисто. Але це не заперечує його існування. Треба тільки вірити в нього, молитися до нього, а він завжди

Софія Науоманч

В ОБОРОНІ ПРАВ ЛЮДИНИ

„КАЛПЕУ“ так зветься „Комітет для кординації й підтримки боротьби народів Сходу й ССР“, який 4 листопада у.р. скликав до залі Мюнтюалте у Парижі — пресову конференцію. Запрошення підписали такі особистості, як адвокат Жан-Жак де Філіс, Альфред Кастлер, письменник Люї Лепренс-Ренге, професор Мішель Фуко, Леонід Плющ та інші. Цікаве при тому було, те, що цією трибуною вчених письменників, адвокатів і лікарів-психіатрів проводив не хто інший, а наш земляк Данило Ганяк, колишній співак-бас у Студії М. Старицького, а тепер завзятий політик.

Після короткого слова Лепренс-Ренге, який в імені колег вчених, до яких такі особистості як професори Шаррі, Картен та ін., відкрив конференцію, згадавши її мету: коли вдалося звільнити багатьох жидів-вчених, то інші все ще караються, не маючи змоги вийти з ССР. Коли пошастило з „психушків“ звільнити присутнього тут Леоніда Плюща, то знову ж Шаранський понав у тюрму з обвинуваченням у зраді, а Сахаров обмежує свою свободу руху та переслідують тих, хто стежить за дотриманням Гельсінкських умов. До Београду важко дістати візу, а європейські дипломати бояться образити ССР. Якщо вони не виконують свого завдання, то мусимо це зробити ми, і я підтримую ваші заходи в імені багатьох членів Академії наук.

А тоді предсидня Ганяк, подякувавши промовців, дав слово секретареві КАЛПЕУ для прочитання „Маніфесту“, в якому сказано, що КАЛПЕУ переймає на себе що роботу, яку мала б виконати дипломатія в Београді в обороні прав людини і нації Сходу Європи й ССР. Слідують приклади з поодиноких країн, які насвітлюють всі людські злочини, яких допускаються тоталітарні держави у всьому світі. За чергою промовляють: німці з Східної Німеччини, вірмен, болгарин, грузин Сардвеладзе, поляк Вендлер, імені Польщі і Чехії, румун, українське Богдан Митрович, югослав. Усі вони подавали конкретні приклади переслідувань за думку, чи релігію.

У другій частині виступив адвокат Феліс, який був обсерватором на підготовчій конференції у Београді. Він стверджує, що там уряди, а не народи, підписали спільну декларацію, в якій домагалися мінімальних прав: присутності адвоката, обсерваторів на процесах, так як ми вимагали нап. для Круасана. На це погодився ряд країн: Еспанія, Португалія, Болівія, Польща, але нап. на відвідини Плюща ССР не дозволила, як теж інші країни Східної Європи і Тунізія. Адвокат Жакобі, який був у

Києві, щоб домагатися звільнення Плюща, стверджує, що ССР відмовляється чужинним адвокатам відвідини в'язнів, а сам домігся, щоб його люди з союзової амбасаді відвідували Анджело Деліс.

Леонід Плющ почав від анекдота: до совєтського лагерь привезли партію кримінальних. За що посадили? За чорний кав'яр. А чому? Бо кав'яр вивозили закордон, а в ССР нема, хіба на чорному ринку. От зловили й посадили. Вчора говорив я з іранцем: що діється в Ірані? Іранські комуністи втекли до ССР. Та ось у Дніпропетровську сидів син іранського комуніста! Совети нищать курдів, а в їхніх тюрмах — іранці. Оттакий „детант“. Він питає теж американців, чому вони не підносять національної проблеми в ССР? Адже ж хочете, щоб ССР розпався? — Ні, нам треба, щоб існував один блок, досить Гельсінк, тепер треба „бізнесу“. І справді, після підписання торговельного договору 1977 — почався погром опозиції. 90% марксистів у „психушках“, а баптистів просто вбивають. Найбільше потерпіли і терплять українці, розгром 1972-73 тотальний, а тепер нова підготовка до репресій. У Львів церкву перебрало КГБ, з дозволу Папи. Шаранського в сністі і пришили шпигуна. Естонця Еріка Удана підготували, щоб створити кагебівських дисидентів, він тепер у тюрмі, московський шовінізм проти всіх народів, не тільки жидів. Шарвалдзе — грузин, але його вжили проти грузинського народу. В Умані готують процес проти пані Суровцевої, українки, яка сиділа 30 років за СВУ, а тепер її закидають девізову справу. Трудно сказати, що допомога українським „політ'язням“ іде секретними „каналами“, але ніхто досі, крім його, Плюща, одного, з українців, казаків, балтів, чи казаків не видісталися на Захід!...

Адвокат Жакобі, оборонець Шаранського, підтримує Плюща, бо ми повинні боротися за право всіх в'язнів до адвокатської оборони. Французькі адвокати всіх ідеологій зголосилися іхати на оборону Шаранського, якому загрожує смерть, але відмовили візи... Ми не можемо виконувати нашої професії. ТАСС наперед каже, що „зрадник буде покараний“. ось як людина в ССР ризикує головою! Це був останній цікавий виступ і незабаром Д. Ганяк закрав конференцію. Підходили для журналісти й запитували та записували, а ми запитали нашого землекопа, як це сталося, що він був предсидником на цій важливій пресконференції? На це він відповів: „Бо я їх усіх згуртував“. „Можє б ми його запитали, як би то згуртувати всіх українців?...

Микола Приходько

ДО СТОРІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ МИКОЛИ ЛЕОНТОВИЧА

Наближається Різдво Христове на нашій Рідній Україні, під батьківськими солом'яними стріхами, з кутею й узваром на покуті наших рідних гнізд. І знову, по всьому Християнському світі, це вільних сьогодні від комунізму земель, — лунатиме наша рідна, соборна щедрівка Леонтовича:

Щедрик, щедрик, щедричок
Прилетіла ластівочка,
Стає вона щедриком,
Господаря викликає:

Вийди, вийди, господарю,
Подивися на кошару —
Там овечки покотились,
А ягнчики народились...

Яке то надзвичайно рідне нашим українським, хліборобським серцям! Але мало хто з нас знає хто то випустив з московської клітки в світ нашу величну українську рідну мелодію. То був наш славний, мій сердечний приятель, — Нестор Городовенко. Вічна йому пам'ять за роду в рід! Забули ми вже, на жаль, про нього, нашого славного послідовника Кошиця...

В двадцяти роках цього століття, з негалимним для Сталіна) дозволом від Миколи Скрипника, що пізніше застрелився за свою оману до московських братів, вивався нашіш наш славний Городовенко, зі своїм Київським хором „Думка“, до Європи. Відразу відчували там нашу Україну: в славновісній залі Плієса в Парижі заклали французькі ентузіастичні студенти нашого Городовенка і його „Думку“ своїми баретами, коли заспівали вони нашого „Щедрика“ з Леонтовичевого серця. І навіть московські мажорні біло-гвардійці, присутні на Городовенковому концерті, написали другий день в своєму головному часописі: „Особенно сочно звучали басы, вскоримлені на малоросійському селі!“

Ще того ж вечора запросив Городовенка РСА Віктор записати з „Думкою“ ту Леонтовичеву щедрівку і як кілька пісень, що викликали овації в Європі. І вилетіла тоді наша українська „Ластівочка“ на весь світ.

Слухайте її, нашу рідну, надзвичайну в цей різдвяний час,кажіть вашим американським і канадським сусідам, що то є наша, українська, (часом зветь її „Рашан“). І не забуйте, що в ній є серія і Леонтовича і Кошиця і Городовенка й Кінтасто — славний трубадур піснє нашого Українського Роду! А добром роду — нема переводу!...

В Торонті не забули про те, не забули про нашого чудового Миколу Леонтовича і лише, дякуючи двом українським ентузіастам — Оленці й Петрові Глібовичам, що завжди, „як зерно в горісі“, „як голубів пара“. Бо може ніхто й не знав би, лиш ті невомонні, сердечно патріотичні.

М. Шкірпан

ТЕЛЕБАЧЕННЯ В ІНДІЙСЬКИХ СЕЛАХ

Навчання при допомозі телебачення це ніщо нового — за винятком індійського села, яке ніколи досі не мало навіть електрики. Тепер же, якщо уряд рішиться здійснити навчання за посередництвом телебачення на всю країну, це буде справжній революційний переворот в освіті найбільших шарів населення. Індійська телевізійна станція передавала для спроби індійський спосіб „Рамаяна“ в селі Санаті. Дивитися на цю драму прийшло майже 5,000 глядачів, деякі з них повилзли на дерева,

що краще бачити. Найбільше з-поміж глядачів, це були діти, молоді й старші люди та польові робітники і крмари. Всі вони досі не бачили кінокартин, а тим менше телевізійну передачу. Програма яку вони бачили, була передавана комунікаційним сателітом, розташованим далеко на 22,000 миль над озерам Вікторія в Африці. Та заки передача могла початися, мусіли позачіплювати електричні дроти, щоб получити своє село, яке є в північному степі Бігар, з головною лінією, яка є на кілька миль далеко.

Спеціалісти є думки, що цей спосіб передавання телевізійних програм може спричинитися до поширення освіти, поліпшення сільського господарства, здоровної опіки й родинного життя.

Якщо ця система покажеться практичною, то так можна буде навчати мешканців около сто тисяч сіл. Найбільшою перешкодою для поширення цього проєкту на всю Індію є величезні кошти. Директор школи в селі Санаті, Требані Раї сказав, що він бажав би, щоб і далі відбавалося в його селі таке телевізійне навчання. Він згадав, що тепер більше дітей стали учасати до школи, люди почали на практиці застосовувати способи для покращання сільського господарства. Однак найважливіше те, що настій у селі покращав. Передше, як не було роботи, люди звичайно сварились між собою. Коли ж стали надавати телевізійну програму, селяни приходять, щоб дивитися і сварки минули. Село Санаті більше ніж інші села, а зрештою досить типове. В цій області, більшість сіл мають початкові школи, в яких можна б уладити центральний телевізійний апарат.

Щоб провести таке телебачення, урядові працівники віддали 2,400 сіл у шість бідних індійських штатів. З їхніх обрахунків вийшло, що багато сіл мають публічні будинки, до яких мають доступ люди без огляду на касту й майсовий стан, і виявилось, що телевізійно зацікавилось більшість робітників нижчих каст, жінок, бідних селян, щоб бачити вечірні телевізійні програми. Тому урядові службовці думають, що телевізія виконала свою найважливішу мету: масове поширення освіти, бо індійські глядачі переважно бідні люди. Телевізія поширилася в Індії радше, як засіб бідних людей ніж багатших, заявив індійський соціолог д-р Бінод Аграваль. „Іншими словами, наші глядачі більш бідні ніж багаті. Досі багаті люди в селі контролювали інформацію. Однак багаті люди є думки, що телебачення це щось нижчого їх гідності“.

Ой рятуй, рятуй,
Божа Мати —
Манастир погубає!
(Закінчення на ст. 5-й)

Многі літа і вам, чудова пані Оксана, що не згубили свого українського серця й вашої інтелегентності, вашої любови до України на наших еміграційних заплутаних стежках! На жаль, наша „Свобода“ не має місця публікування ту чудову доповідь Оксани про Леонтовича. Хіба що наші інші громади запросять її сказати слово про Леонтовича, якщо вшануватимуть його сторіччя.

Ту чудову доповідь демонстрували потім мелодіями композитора хори: катедри св. Володимира, на чолі з талановитим Нестором Олінником, народженим уже в Канаді; Семінари директивні з Анкстеру, про який я вже згадавав у нашій „Свободі“; Дівочого хору „Веснянка“ (дарма, що співають там також і наші чарівні мелодії); хору „Борівні молодіжці“, хору УНО „Боян“, з композитором Лавринином на чолі.

Можє б і розсердився Леонтович трохи за інтерпретацію його композиторських нюансів, але його чудовий портрет на сцені, підкреслений червоними маками від співучого серця Оленки Глібович, усміхався (здавалося мені) радісно до тих, що так сердечно шанували його рідного, українського.

Наприкінці був заключний акорд — Леонтовичевораторія про Почаївську Божу Матір, у спільному виконанні усіх хорів — наших надзвичайних дівчат, молодичі і легіви, від 18-ти до 60 з гаком років. Мав заступити Йосип Голушак, та й заховрів, несподівано заступив його Антін Дербиш повноголосно:

Ой рятуй, рятуй,
Божа Мати —
Манастир погубає!
(Закінчення на ст. 5-й)

вислухає вас і знайде спосіб допомогти вам. Розповідають про те не тільки легенди, але й свідчення людей, які знали його опіки.

Одна старовинна легенда оповідає про селянина, що їхав возом, навантаженим збіжжям. Віз загруз у болоті. Надійшов старець у білій одязі і допоміг селянинові витягти воза. Це був св. Миколай. І, хоч святой забруднив біленьку одягу, Бог похвалив його за добрий учинок, а людям наказав святкувати пам'ять Миколая двічі в році — в літі „теплого Миколая“ і в грудні — „зимного Миколая“.

Інша легенда розказує про святого Миколу „мокрого“. Він урятавав Микольця, сина київського купця. Хлопеч потонув, впавши з човна в дніпровські хвилі. Батьки, що гаряче молилися до святого Угодника за порятунком сина, знайшли хлопчика живим в церкві св. Миколая перед іконою мирликийського Чудотворця, з якої скапувала дніпровська вода...

Святий Миколай є заступником і опікуном рибалок. Перед виїздом на лови вони наймають моленів до свого покровителя. Легенда оповідає, що напередодні Різдва Христового під час риболовлі на Озівському морі під почав лопати і св. Миколай, що з'явився рибалкам в єпископських ризах, перепровадив їх на суходіл.

Або спомин дівчинки-волинки, якої дідуся-священника вели болшевишки на розстріл. Бабуся з мольбами припала до ікони св. Миколая і...чудо! Набігли козаки, розгромили болшевицький загін і спасли дівку.

Або незвичайна пригода дівчинки, яка ввечір св. Миколая пішла по воду для хворої матусі. На дорозі стрінула в санях сивобородого дідуся. Спитала його найвно, чи він, може, святой Миколай. Виявилось, що це лікар, який вертався від хворого. Він врятував життя матусі й заопікувався дівчиною, зворушений тим, що вона вважала його Божим Угодником. Хто знає: може справді до вдовної хати цього сніжного й морозного вечора прислав його св. Миколай?

###

І я дитиною знавав його помічі й опіки. Були часи українсько-польської війни. Немирів переходив з рук до

рук, але обі воюючі сторони не мали подостатком війська, щоб залишити залог у містечку. Тому після здобуття Немирів військо з'єднався покидали його. Службу безпеки виконувала міліція. Спочатку були це групи, складені з мешканців різних національностей під командування австрійських жандармів. Згодом, коли війна затягалася й ставала грізнішою, ці професійні жандарми — австрійці, чехи, мадяри — покинули Немирів. Тоді й склад міліції став однорідний за національністю, залежно, чи військові з'єднання мали перевагу в терені.

Зима була гостра й морозна. Холод дошкулював, бо не було в нас оягнутих й чим затопити в печі. З харчами було скрутно. Був грудень. Ми, діти, нічого не сподівалися від св. Миколая. Старші говорили, що в воєнний час небесний Гість не має де придбати дарунків, не може поладнати саней, нагодувати коней, що стрілянина льяас його, що він сердитий на людей за кровопролиття.

Сталось, що в містечку була українська міліція, бо в околиці переважали українські з'єднання. Тому ввечер'я св. Миколая місцевий аматорський драматичний гурток поставив для дітей сценку в залі Народного Дому. Ми не спускали очей зі сцени, на якій юрмилася чмні і збиточні діти та янголи з довгими білими крилами і мерехтливими зірками на чолі. Вони читали з великої книги добрі вчинки дітей. Жаж опанував нас, коли на сцену вискочив чорт Антипо з хвостом, з одною ногою людською і другою козячою, з високим язиком. В одній руці тримав аїла, під пахвою другої в'язку різок. Він вимахував вилами і вичитував із книги наші прогріхи. Ми відіткнули з полегшею, коли дзвоникі сповістили прохід св. Миколая. Антипо приник. Святой Миколай сказав кілька ласкавих слів і закликав нас підходити до дарунків. Ми не хотіли вухам вірити. Дарунки? Врешті сміливіші стали підходити, брали вузлики й шлували Святого в руку. Всі присутні діти отримали дарунки — яблуків і кілька горіхів. Пізніше ми довідалися, що ці дарунки св. Миколай передав руками немирівських міщан...

Я вернувся радісний додому. Лягаючи спати, я не мав надії на дарунок під подушку. Яке ж було мос

здивування, коли вранці я проснувся і знайшов під подушкою пакуєтика. Ніколи в своєму пізншому віці я так не втішався дарунком. Це був зошит у рожевих обкладинках з наліпленим мучним клеєм образком св. Миколая, олівець і коробка цукерків, зроблених з цукрової меласи й закрашених овочевим соком.

Згодом я дізнався, що ці дарунки св. Миколай підклав мені руками моєї мами і двох сестер...

Цього самого дня у празник св. Миколая сталось мале чудо. На бітому шляху Немирів — Рава Руська, що проходили повз нашу хату, ми побачили два вози. Вони виринули з густого зимового туману й повернули на наше подвір'я. Один віз був навантажений дровами, другий міхами з муюю, крупами, кашпуюто, картоплею, фасолею. Спереду сидів на ньому парох села Вороблячин о. Кузич і...моє колишня няня. Отець Кузич з'ясував мені несподіванку. Він був головою допомогового комітету. А що наш батько мусів втікати перед поляками й ми були в скрутному становищі, оте парох вирішив прийти нам із допомогою в день св. Миколая. Привіз навіть велетеньський міх паперових грошей вської валюти — австрійських корон, українських карбованців і польських марок. Всі вони мали незначну вартість — одна хлібина коштувала кілька тисяч...

Моя колишня няня теж не забула свого пестунчика... Цього дня в нашій хаті під кухонною плитою й у кімнатній грубі весело палахкотів вогонь, а на столі парувала гаряча страва і підносились запах свіжого хліба...

###

Скажіть тепер, чи це не було свят-миколаївське чудо, зроджене з любови ближнього і з тепла співчутливого людського серця та довершене руками немирівських міщан, моєї мами і сестер, о. Кузича, вороблячинських селян і моєї бувшої няні? Тільки люди черстоного серця можуть це заперечити...

Навіть якщо поставити св. Миколая була тільки легендою, тільки вигадкою людської уяви, то й це

ПРОТОКОЛ

НАРАД ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО
КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
яке відбулося в четвер, 10-го листопада 1977 року
в приміщенні Головної Канцелярії УНСОЮЗУ
в Джерал Ситі

Участь в засіданні взяли: головний президент Іосиф Лисогір, заступник головного президента д-р Іван Філас, головний директор для Канади сен. Павло Юзик, заступник головного президента Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Уляна Дячук, головний організатор Степан Гавриш і головний редактор Антін Драган.

Прийнявши на засіданні були члени спеціальної Комісії Головного Уряду для поладнання непорозуміння між Головним Екзекутивним Комітетом та головним редактором д-р Богданом Гнатюком і д-р Іваном Скальчук, та представник Головної Контрольної Комісії м-р Іван Винник.

1. ВІДКРИТТЯ ЗАСІДАННЯ

Засідання відкрив о 2.30 по полудні і ним проводив головний президент Іосиф Лисогір. Він запропонував наступний порядок наради цього засідання:

1. Відкриття засідання.
2. Затвердження протоколу попереднього засідання Г.Е.К.
3. Звіт членів Головного Екзекутивного Комітету і головного редактора „Свободи“.
4. Альманах на 1978 рік — звіт ред. Леоніда Полтави.
5. Різне.
6. Закриття наради.

2. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ ПОПЕРЕДНЬОГО ЗАСІДАННЯ Г.Е.К.

На пропозицію головного організатора Степана Гавриша, що підтримала заступника головного президента Марія Душник, затверджено односторонньо протокол попереднього засідання Головного Екзекутивного Комітету, яке відбулося 10-го вересня 1977 року в приміщенні Канадської Канцелярії в Торонто, Канада.

На пропозицію головного президента Іосифа Лисогіра, яку прийнято односторонньо, запрошено першого до звіту ред. Леоніда Полтаву, тому що він вже чекає в сусідній залі, маючи повідомлення, що він звітуйте о год. 2-й по полудні.

4. АЛЬМАНАХ НА 1978-НИЙ РІК — ЗВІТ РЕД. ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

Згідно з домовленням з Головним Екзекутивним Комітетом, почав я працювати над Альманахом на 1978-ий рік 4-го жовтня. Застав готових 7 статей, але дві з них не можна використати. Крім цього в друкарні вже були складені 5 інших статей. Передаю Вам копії пропонуваного змісту Альманаху із названими розділами, авторами і наголовками статей. Подані у цьому списку статті вже на 80 відсотків готові, тобто автори написали їх на наше замовлення, а 65 відсотків цих матеріалів вже складені на лінописах в друкарні „Свободи“. Отже, наш Альманах вже майже готовий. Буде він мати біля 280 до 270 сторінок матеріалів різного оглошення; що їх збирає вже адміністрація „Свободи“. Маємо вже теж календарію, що його замовила адміністрація „Свободи“.

Після запитів і відповідей, в яких взяли участь: головний президент Іосиф Лисогір, заступник головного президента Марія Душник, головний редактор Антін Драган, головний директор для Канади сен. Павло Юзик і головний організатор Степан Гавриш, головний президент подякував ред. Леоніду Полтаві за звіт і ред. Леонід Полтава покинув залу засідання.

3. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ І ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „СВОБОДИ“

Звіт головного касира Уляни Дячук

Головний касир Уляна Дячук поінформувала на початку свого звітування про наступні інвестиційні кроки, пороблені згідно з рішенням чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету, затверджених у Головній Канцелярії:

ЗАКУПЛЕНО БОНДИ	Yield	
50M Niagara Mohawk Power Co. 8.35% due 8/1/2007	8.3500	\$ 50,000.00
40M Mississippi Power & Light Co. 8.25% due 9/1/2003	8.2019	40,200.00
100M Central Telephone Co. of Virginia 8.20% due 9/1/2007	8.2000	100,000.00
100M Interstate Power Co. 8 1/4% due 9/15/2002	8.4474	99,250.00
50M Minnesota Power & Light Co. 8.35% due 9/01/2007	8.3500	50,000.00
100M Rochester Gas & Electric Co. 8 1/4% due 9/15/2007	8.4434	99,250.00
50M Dayton Power & Light Co. 8.50% due 10/15/2007	8.5642	49,625.00
100M Tucson Gas & Electric Co. 8.50% due 10/1/2009	8.5000	100,000.00

БОНДИ ДОЗРІЛІ ТА ВІДКЛИКАНІ

2M Montana Dakota Utilities 9 1/4% due 10/1/1990	\$ 2,015.20
1M Vermont Yankee Nuclear Power Corp. 9 1/4% due 10/1/1998	1,015.90
20M Texas Power & Light Co. 3% due 10/1/77	20,000.00

БОНДИ ПРОДАНІ

50M Panhandle Eastern Pipeline Co. 6.50% due 10/1/1987	\$46,625.00
--	-------------

УДІЛЕНО ГІПОТЕЧНУ ПОЗИЧКУ

557 Rathbun Avenue Staten Island, New York	8 1/4%	\$21,000.00
--	--------	-------------

Про ці інвестиційні кроки головний касир Уляна Дячук подала наступне висвітлення:

У списку проданих бондів є бонди \$68,880 Пангадді Естерн Піпел Лайн Ко. 6.5% бонди, які були продані припадає на 1-го жовтня, 1987 року. Ці бонди продано з втратою \$3,024.00. Річно бонди приносили \$3,250 відсотків.

За одержані \$47,000, закуплено \$47,000 Туксон Газ енд Електрик 8 1/2% бондів, які дозрівають на день 1-го жовтня, 2009 року.

Тому, що попередні бонди приносили нам річно \$3,250 відсотків, а новозакуплені бонди приносять \$3,995.00

відсотків, що є на \$745.00 більше, — за 4.06 років покрити нашу втрату, а за других 6 літ збільшимо відсотки сумою \$4,426.

На пропозицію заступника головного президента д-ра Івана Філаса, що підтримала заступника головного президента Марія Душник, затверджено односторонньо зрештовани інвестиційні кроки.

У своєму доповіді звітуючий головний касир Уляна Дячук подала до відома наступне:

ПРИВІТКИ:

Прийшли до 9 місяців 1977 року дали загальну суму \$4,767,478, що було на \$120,880 більше від прибутків за цей самий час 1976 року, та на \$517,211 більше від 9 місяців прибутків 1975 року. Коли взяти до уваги, що в 1976 році ми одержали відсотків від позички для нашої допоміжної корпорації на суму \$263,017, — а в бieżучому році до \$100,000, то віднявши ці дві суми від прибутків, наші порівняння між цими трьома роками дають такі висліді: рік 1977 — \$4,576,478; рік 1976 — \$4,292,581; рік 1975 — \$4,159,287, тобто в бieżучому році прибутки були вищі в порівнянні з попереднім роком на суму \$417,211, — а в порівнянні з 1975 роком на суму \$417,211.

Зібрані вкладки за перші три квартали бieżучого року дали загальну суму \$2,278,516. В місяці жовтня ми отримали з вкладок суму \$248,055, що дає разом \$2,526,571 і є на \$22,716 більше від суми з попереднього року.

Наші інвестиції в бондах дали \$1,190,689 відсотків на \$169,342 більше від одержаних за 9 місяців 1976 року, та на \$315,240 більше від суми з 1975 року. Цей зріст завдячуємо зростові відсоткової стопи новозакуплених бондів, як також фактові, що більше грошей маємо інвестованих в бондах.

Зменшуються постійно сума наших інвестицій в гіпотечні позички, що відображається зараз в меншій сумі одержаних відсотків. Цього року такі відсотки дали суму \$166,615, на 24,485 менше, як в 1976 році. У вересні ц. р. ми виплатили собі \$100,000 відсотків від позички для допоміжної корпорації, а в листопаді дальших \$125,000. Згідно з рішенням Екзекутиву з липня ц. р. ми повинні виплатити собі 3% від позички. Тому залишається нам ще до закінчення суми, приблизно \$15,000.

Чинні з реальності дали загальну суму \$412,501. Сама Союзівка мала всіх прибутків на суму \$401,924, що було на \$34,000 більше від минулорічних.

Коли порівняємо цюгоричні прибутки друкарні у висоті \$431,415 з минулорічними, то вони зросли на \$28,432 від попереднього року та зросли на \$53,455, в порівнянні з прибутками за 9 місяців 1975 року. Цього року вказуємо ще зиск при продажі бондів і реальності, разом на суму \$46,943.

ВИДАТКИ:

Всіх видатків за 9 місяців ц. р. було на суму \$3,937,236, минулого року в цей самий час на \$250,359 менше, а два роки тому на \$361,121 менше (або: цього року зросли на \$250,358, а за два роки на \$361,121).

Грошових зворотів виплачено на загальну суму \$204,497, більше на суму 15,793, як попереднього року (більші поліси): помертвних виплат — (життєвого забезпечення) на суму \$546,724, більше на суму \$28,000 (ця сума рівняється сумі з 1975 року), акцидентних виплат на суму \$15,000, що знову була більша на суму \$12,500, за дозрілі винувальні грамати суму — \$664,679, що також було на \$18,193 більше, та понад півмільйона доларів (\$507,000) дивіденди членам.

Платні працівники дали суму \$197,667.15 — і зросли цього року на \$22,319 в порівнянні з попереднім роком. Також постійно зростають кошти шпитального забезпечення та страхового забезпечення працівників.

В організаційних видатках бачиться великий зріст. Організаційні винагороди дали суму \$57,091 на \$16,064 більше від попереднього року, винагородою обласних організаторів вноситься суму \$10,438, що вказує зріст на \$4,100, а кошти подорожей обласних організаторів дали суму \$15,030, на рівно \$10,000 більше. Також загальна сума виплачених секретарських винагород — (\$215,391) була на \$5,300 більша від суми з попереднього року. Виплачено на \$6,536 більше за оголошення, як минулого року, що дало суму \$13,414.

Виплати на реальності були у висоті \$388,071, на що складаються, в першу чергу, видатки Союзівки на суму \$385,791. В минулому році ці видатки дали \$318,617. Збільшилися на суму \$67,121.

Видатки друкарні вказали суму \$431,719, на \$27,000 більше від видатків за 9 місяців 1976 р., та на \$50,000 більше, коли порівняти з видатками 1975 року.

В липні виплачено поводами з Джанстов, Па. суму \$6,400, — яку розділено поміж найбільше потребуючих 25 родин. Це збільшило всі виплачені допомоги членам до суми \$25,186. В минулих роках виплачувалося допомог на приблизно \$20,000. Погруддя о. Дмитрова коштувало нас \$8,994.32. Саме погруддя \$7,700 — інші видатки — брошури і т. п. — \$1,294.32.

МАЙНО УНСОЮЗУ

Майно УНСОЮЗУ зросло за 9 місяців 1977 року на суму \$739,795. За цей самий час попереднього року зріст майна дав суму \$868,681. Коли не взяти до уваги відсотків, які ми виплатили собі від позички для допоміжної корпорації (\$263,017 виплачених в 1976 році і \$100,000 ц. р.), то зріст майна в цьому році дасть нам суму \$639,795, а в минулому дав \$605,664. Вказуємо, що зріст майна в 1977 році був на \$34,131 більший.

Дня 4-го жовтня ц. р. відідала я нашу Канадську канцелярію, де разом з п. В. Зоричем перейшла всі книжки і документи, які виготовляємо і вислано для відома канадських аскураційних властей. Заразом полагодила ще деякі невинні справи у зв'язку з внаслідком приміщення та переведенням формальностей. Також перевірила видатки на встановлення канцелярії та у зв'язку зі зборами Округу і відкриттям канцелярії.

Цим діями п. В. Зорич переслав нам вислід перевірки нашого канадського книговодства Канадським Забезпеченням Урядом за 1976 рік, в якому стверджується, що стан є кращий, як у минулому.

Є ще деякі завваги, які постанемося висвітнити.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

З кінцем вересня 1977-го року загальні члени УНСОЮЗУ нараховували 87,338 членів, з чого активних членів було 67,482. За дев'ять місяців 1977-го року втрата УНСОЮЗУ на чистоті в загальному числі членів 391 члена, а в активному членстві така втрата на чистоті виносилася 847

Звіт головного організатора Степана Гавриша

На день 31-го жовтня 1977 року придбано 2,726 нових членів, забезпечених на суму \$7,054,500 (в 1976 році за 12 місяців придбано \$7,335,500 забезпечення). Найкращим серед місяців цього року був жовтень із 361 новим членом та із сумою забезпечення цих нових членів \$979,000. За 10 місяців 1977 року придбано на 451 членів більше, як за 10 місяців 1976 року, а на 363 більше, як у 1975 році.

У звітному часі збагатився УНСОЮЗ трьома новими Відділами:

Відділ 166 ім. Валентина Мороза засновано в Сінсінаті, стеїту Огайо. Основником Відділу був обласний організатор Богдан Дейчаківський, а його секретарем став молодий студент Орест Мельник.

Відділ 212 ім. Лесі Українки засновано у Флапінгу, Н. Й. при технічній допомозі звітодавця. Секретарем цього Відділу стала пані Анна Варакевич.

Відділ 482 ім. ген. Тараса Чупринки заснувала в Едмонтоні в Канаді голова ради Текля Мороз. Секретаркою стала панна Дана Михайлик.

У цих трьох нових Відділах придбано вже 56 нових членів.

Впродовж місяців вересня та жовтня відбуло організаційні наради у 23 Округах. Не відбуло досі таких нарад в 6 Округах.

В неділю, 23-го жовтня, відбувся вдалий секретарсько-організаторський курс в Ліггайтоні, в якому було 36 курсантів з Округу Філадельфії, Шамоніну, Аллентаву і Вілкс Беррі. Викладачами на курсі були: головний секретар Володимир Сохан і звітодавець. Також під час організаційних нарад по Округах проведено короткі курси-семінари, на яких доповідачами були головний секретар Володимир Сохан і звітодавець.

Перше місце серед Округів займає Філадельфія із 295 новими членами. За нею йде Округ Чикаго із 277 членами, Клівленд із 273 членами, Нью Йорк із 248 членами та Детройт із 145 членами. За сумами забезпечення перед веде Округа Клівленд із проданим забезпеченням на \$841,000 (в тому 83 АДД), за нею йдуть такі Округи: Чикаго — \$895,000 (54 АДД), та Філадельфія — \$562,000 (37 АДД). Є надії, базовані на дотеперішніх осягах, що 10 Округ виконують на 100% наложені на них квоти, а 14 Округ виконують квоти на 75%. Стан нових членів в Округах обласних організаторів: дев'ять Округу Василя Оріховського із 125 Відділами придбали вже 807 нових членів, а чотири Округу Богдана Дейчаківського із 83 Відділами мають вже придбаних 727 нових членів.

Найкращими організаційними по кінці жовтня є: Михайло Ольшанський (В. 51) із 52 членами, Текля Мороз (В. 465) — із 45 членами, Василь Кобіто (В. 121) — із 43 членами, м-р Іван Геврик (В. 445) — із 43 членами, Іван Петрунко (В. 78) — із 40 членами та Теодор Дуда (В. 163) — із 40 членами.

Найкращим серед жінок-секретарів по кінці жовтня є: Текля Мороз (В. 465) із 45 членами, Анна Гарас (В. 47) — із 29 членами, Марія Дейчаківська (В. 233) — із 27 членами, Квітка Степко (В. 25) — із 23 членами та Віра Напора (В. 291) — із 23 членами.

Чотири канадські Округи придбали за десять місяців 295 нових членів, з чого Вінніпег — 96, Торонто — 86, Монреаль — 79, та Ніагара — 34.

Різні акції: Продовжується акція закладання нових Відділів, пошукування постійних та обласних організаторів, вдержуємо постійний контакт з курсантами останнього загального центрального 7-го з черги секретарсько-

(Продовження на стор. 4-48)

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 17-го грудня 1977 року, на 69-му році життя,
по важкій недугі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність,
наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ, ШВАГЕР і ВУЙКО

СВ. П.

М-р ЕВГЕН ЛОЗИНСЬКИЙ

визначний член Організації Українських Націоналістів-Револьюціонерів
і громадський діяч в краю і на еміграції.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в понеділок і вівторок, 19-го і 20-го грудня 1977 року
у похоронному заведенні Петра Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Нью Йорку, о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН в середу, 21-го грудня 1977 року, о год. 9:30 рано, з того ж похоронного
заведення до церкви св. Юра в Нью Йорку, а опісля на цвинтар св. Андрія в Бавид Бруку,
Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
дочка — ЛАРИСА з чоловіком МИРОСЛАВОМ КИЙ
і сином ОЛЕСЕМ ЕВГЕНОМ
син — АСКОЛЬД
брат — ІВАН
сестра — МАРІЯ з чоловіком МАРИЯНОМ ЧАБАНОМ
сестрінок — БОГДАН з дружиною МАРИЄЮ
і сином РОМЦЬОМ
та ближча і дальша Родина

ПРОТОКОЛ

(Продовження зі стор. 3-ої)

організаторського курсу, щоб всі 28 курсантів придбали по 25 нових членів. Покищо тільки один із них має вже 25 нових членів, а всі вони разом придбали вже 210 із обидвох 500.

Приготовлено стінні календарі на 1978 рік, 10,000 за новим стилем і 5,000 за старим, і вже вислали частину секретарям Відділів, а решту сподіємось розіслати їм до кінця листопада.

Акції для успішного закінчення передконвенційного року: В листопаді проголосимо нову молодіжну грамоту класу TP-65 і вкортці секретарі отримають від Організаційного Відділу двомовні брошури з інформацією та вясненнями, як продавати цей новий рід забезпечення.

В акції кандидатів на делегатів ми вже вислали листи до Відділів, яким бракує повноправних членів для управління до вибору делегатів, одного, двох чи трьох.

Вислали листи до секретарів, яким бракують нові члени до десятків, як Будівничим УНСоюзу, або до 25, як членам Клубу Заслужених Союзівців. Пишемо теж листи до тих, які можуть доповнити суми забезпечення нових членів для одержання бонусів, або безплатного побуту на „Союзівці“.

Вислали теж апелі до членів Головного Уряду, щоб вони виконали своє зобов'язання супроти Союзу, тобто придбали по 10 нових членів, згідно з рішенням Головного Уряду з травня цього року.

Звіт заступниці головного редактора Марії Душник

Моя стаття-заклик до членів Союзу Українок Америки появилась в числі за липень-серпень журналу „Наше Життя“. Тепер приготувалась її переклад на українську мову для публікації в інших жіночих журналах та в „Трибуні УНСоюзу“ у скороченій формі.

Я репрезентувала УНСоюз на тисенісних і плаваючих змаганнях на „Союзівці“ в часі свят Дня Праці, де було рекордове число учасників. Вручила уфундовану мною нагороду за найкращу спортову поведінку і сама змагалась в цьому турнірі тенісу вже 22-й рік.

Я взяла участь у відкритті Канадської Канцелярії, а також брала участь в організаційних зборах Округу Нью Йорку, Вілкс Беррі, Балтимору і Пассейку, де порушувалися справи висоти рахунків лікарів за огляданих нових членів та вилінові зацікавлення новими плянами забезпечення, які мають бути введені.

Як репрезентант УНСоюзу була я головним промовцем на бенкеті для відзначення 40-ліття 343-го Відділу УНСоюзу, Сестрицтва св. Анні в Рочестері, де вручила довголітнім членам почесні грамоти та відзнаки.

Про згадані імпреси написала вістки для „Свободи“ та „Українського Тижнива“.

Брала участь в конференції про людські права в Стейтсманському Департаменті у Вашингтоні і поставила там питання про конференцію в Београд.

Брала участь у програмі Тижня Поневолених Націй в Нью Йорку та в маніфестації за людські права в Україні на вулицях міста Нью Йорку. Там представляла республіканського кандидата на посадинка міста Нью Йорку Рой Гудмана. Взяла участь у привітанні д-ра Михайла Штерна в Українському Інституті Америки. Телефонувала до пресових органів та телевізійних станцій, щоб вони подали вістки про голодівку українських жінок біля Об'єднаних Націй в обороні людських прав в Україні.

Взяла участь у пресовій конференції Хору „Думка“. Головний касир Ульяна Дячук вяснила, що УНСоюз платить за лікарські оглядини максимальну суму \$15.00 за апликантів на суми \$1,000 чи \$2,000 з огляду на те, що вкладки за ці грамоти не дозволяють нам на більші видатки. Коли ж мова про вищі суми забезпечення, тоді можна б теж заплатити більше лікарям за оглядини.

Звіт головного директора для Канади сен. Павла Юзика

Від часу відновлення Канадської Канцелярії можна бачити поправу в союзній праці в Канаді. На зборах Округу Монреалю і Торонта відчувалось дуже позитивне наставлення союзників до УНСоюзу. Округа Монреалю напевно здобуде 100% квоти нових членів. Можна теж сподіватися, що Вінніпег буде мати 100% квоти. В Окрузі Ніагари сподіємось допомогти в організаційній праці від директора Канадської Канцелярії п. Богдана Зорича. Проблемою покищо залишається Торонто, які успіхи в організаційній праці нижчі від інших Округів.

Ми відбули засідання Канадського Представництва, на якому зробили аналіз праці та пляни, виконання яких залежне від наших дальших рішень, відносно Канади. Такими важливими справами, що їх треба вирішити і подати, є:

Потреба постійної резерви готівки в Канадській Канцелярії в сумі \$300.

Потреба встановлення місячної платні директора Канцелярії.

Виключення директора Канадської Канцелярії п. Б. Зорича до пенсійного фонду службовців УНСоюзу.

Виключення його теж до групового забезпечення службовців УНСоюзу.

Приступлення до видання книжки про УНСоюз в Канаді, користачи із частини фондів, призначених в бюджеті для Канади на загальну суму \$15,000.

Признавати директорів Канадської Канцелярії діти за його участь в імпрезах, як репрезентанта УНСоюзу.

Після короткої дискусії над пропонуваннями точками вирішено підвищити місячну платню директора Канадської Канцелярії із \$200 на \$300 за те, що він буде держати контакти із секретарями та організаторами і буде допомагати їм в організаційній праці.

Головний касир Ульяна Дячук вяснила, що директор Канадської Канцелярії є виключений до групового забезпечення службовців УНСоюзу. Вона теж обіцяла провирити можливість виключення директора Канадської Канцелярії до пенсійного фонду, до якого належать досі, згідно з вимогами, особи zatrudнені впродовж року принаймні 1,000 година, та поінформувала, що після вступлення Канадської Канцелярії на дрібні видатки потребуватиме директор значно меншу суму, як пропонувамо, бо всі рахунки повинні директор пересилати до Головної Канцелярії до заплачення їх.

Узгіднено пропозицію головного директора для Канади сен. Павла Юзика, щоб почати вже праці над книжкою про УНСоюз в Канаді, згідно із ранішніми рішеннями Головного Екзекутивного Комітету видати таку книжку, та щоб над цією книжкою працювали панове Богдан Зорич і Василь Дідюк, а редакційну колегію книжки очолював сен. Павло Юзик. Пляни книжки і його копіїр-рас має предплатити Головному Екзекутивному Комітету до затвердження ця редакційна колегія.

Головний предидник Йосип Лисогір вяснив, що директорів Канадської Канцелярії можуть бути виплачувані, як і досі, всі його видатки — кошти поїздов у виносі стаяк обласних організаторів.

Головний організатор Степан Гавриш зорунув справу „Канадської Трибуни“ УНСоюзу і попросив, щоб члени Канадського Представництва надіслали статті до такої

Трибуни. Головний предидник Йосип Лисогір вясновився за тим, щоб навіть за статті встановити заплату, коли б їх писали особи, які не є членами Головного Уряду і не є zatrudнені в Канадській Канцелярії.

Звіт заступника головного редактора д-ра Івана Фліса

У звіттовому часі я брав участь у зборах Округу Нью Йорк, з головою якого п. Миколою Хоманчуком держу постійний контакт та тісну співпрацю. Ми разом з ним плянемо працю Округу та її збори. Три тижні тому був я на зборах Округу в Чикаго, число учасників яких було напевно імпозантне.

Досі я вже придбав 11 членів і напевно буду ще мати їх дещо більше до кінця цього року.

Як голова спеціальної комісії для налаштування справ виборів виборчих машинами роблю дальші старання, щоб можна випозичити такі машини, вивезившись наперед, чи і як можна буде вжити цих машин для кінцевих виборів Головного Уряду на черговій Конвенції. Треба буде мені, або комусь іншому, поїхати ще до Штотбургу, щоб там на місці оглянути пропозиції до винайму виборчих машин та вивестися, чи їх можна буде якслід вжити для наших виборів. Виявляю таких машин виносів би не більше, як \$1,000, але це значно прискіпило б одержання вислідів виборів та дало б точний обрахунок голосів.

Я очолюю теж Комісію Головного Уряду для налаштування непорозуміння між Головним Екзекутивним Комітетом і головним редактором та для опрацювання правильника праці, який уявляв би ці справи. Але звіт цієї Комісії подам пізніше.

Звіт головного редактора Йосипа Лисогіра

Наш фінансовий стан є досить добрий, але все ще наші видатки збільшуються скоріше, як наші приходи. Тому треба на ці справи завжди глядіти та мати на увазі, щоб відповідно господарити. Наше майно дальше зростає і то скоріше, як у попередньому році. Наша Українська Будівля приносить вже кругло \$1,500,000 приходу з чиншів, а на її відкриття видано \$450,000. Із залишеної суми \$1,050,000 ми виплачуємо відсоток членам за боргові зобов'язання та банкам на суму \$450,000, а крім того УНСоюзові суму \$240,000, як відсоток (3%) від позиченої на Будівлю суми. Рештою в сумі \$360,000 ми вже можемо починати сплачувати позички. Повна сума коптів побудови Української Будівлі зросла на пів мільйона після того, як ми програли судовий процес із субконтракторами за додаткові кошти будови, і тепер можна сказати, що побудова Української Будівлі коштувала нас кругло \$14,000,000.

На наші старі будинки при Гренд Стріт (давню Головну Канцелярію та два старші сусідні будинки) вже підписаний контракт продажу, але покупець їх не перебрал, тому що один із старих будинків мав бути історичною пам'яткою, як це раніше твердила спеціальна комісія. Маємо надію все таки закінчити їх продаж, бо тепер виявляється, що винахідник парової машини Фултон не мешав в тому будинку, тільки в одному із сусідніх, який вже раніше подалено. Отже, коли ця справа вясниться, покупець зможе ці два старші будинки полатити на потрібне йому паркування.

В ділянці організаційній робимо великі зусилля, щоб збільшити число нашого членства. Але успіхи ми можемо мати, коли зуміємо заохотити до праці наших секретарів Відділів.

Видання „Свобода“ мало у звіттовому часі дещо більш приходу, але і значно більш видатки. В цьому році виплатив вже УНСоюз „Свободі“ понад \$300,000, з чого тільки біля \$60,000 зібрав як передплату від членів. Тому нам треба поважно застановитися, як можемо собі дозволити на це більші видатки на „Свободу“ та пробувати відповідно господарювати, щоб ці видатки дальше постійно не зростали.

„Союзівка“ матиме біля \$51,000 більше приходу. Хоч також збільшуються наші видатки, але загальний стан „Союзівки“ є задовільний і сама „Союзівка“ є в доброму стані.

Після того, як ми не одержали апробати нашої апликації на фонди на Дім Сеньйорів, ми будемо робити дальші старання одержати такі фінанси за іншими законами. Також переговоримо із фахівцями про пляни такої будівлі Дому Сеньйорів.

Наша чергова 29-та Конвенція відбулась в Штотбургу в готелі Гілтон в тижні від 22-го до 27-го травня 1978 року. Крім плянів самої Конвенції, тобто дільних нарад, треба нам подумати про відповідну містечку програму напередодні Конвенції, як теж про підготування видання Пропаг'ятної Конвенційної Книжки. Треба нам теж підготувати голосування для вибору Головного Уряду на виборчих машинах, чим займається спеціальна комісія, що її очолює наш заступник головного редактора д-р Іван Фліс.

Як ми вже раніше інформували, місто запропонува-ло нам спонзування відновленого будинку при 133 Гренд Стріт, як дому для сеньйорів на 9 помешкань. Ми це спонзуство прийняли і будемо цим будинком завідувати, маючи поблизу відповідних для цього людей, а саме адміністратора та суперінтендента.

Звіт головного редактора „Свободи“ Антоана Драгана

У звіттовому часі перед „Свободою“, як і перед нашою громадською, стояли деякі складні проблеми, про які треба було нам інформувати читачів та займати становище.

Так званний „культурний обмін“ із СРСР приніс нам проблему із ансамблем „Ятрань“ з України. Ми не ре-клямували його і не прийняли оголошення, але ми інформували читачів про його виступи, цитуючи оцінки американської преси та подуючи вістки з оцінками наших кореспондентів. Наше становище було раніше вже узгіднено і ми його придержувались. Ми могли б цю справу обговорювати та змінити наше попереднє рішення, але досі нас зобов'язує вже зроблене рішення про наше становище до „культурного обміну“.

Справа П'юча теж складна, але її часто в нас перероблюють, як це сталося із виникненням вислідок за-прощення П'юча непорозумінням на терені Канади в К.У.К. Ця справа складна і вона вимагає докладного її обговорення.

В так важливій справі, як наш Український Патріархат, треба нам теж бути обережним, спеціально, коли поширюються різні неправдиві вістки. Все це гадуємо, щоб вказати, що нам треба великої обережності у всіх цих важливих справах.

Масло теж дуже складну справу із стараннями досягнути консолідації. Справа ця важлива і дуже актуальна, але нам треба створити відповідну атмосферу доброзичливого наставлення до цієї справи та підкреслювати потребу такої консолідації.

На запит головного касира Ульяна Дячук поінформувала нас, що вона вже вяснила, що директорів Канадської Канцелярії можуть бути виплачувані, як і досі, всі його видатки — кошти поїздов у виносі стаяк обласних організаторів.

Головний організатор Степан Гавриш зорунув справу „Канадської Трибуни“ УНСоюзу і попросив, щоб члени Канадського Представництва надіслали статті до такої

Відзначення українського науковця

Проф. д-р Сергій Крашенинников

Минає рік, як проф. д-р Сергій Крашенинников, науковець — протозоолог, дів-тав високе відзначення, а саме був обраний дійсним членом Ньюйоркської Академії Наук.

Цей наш визначний учений є рівночасно від багатьох літ дійсним членом УВАН, НТШ, Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів — в українському світі, а в чужинському: членом Товариства Протозоологів ЗСА, Міжнародної Вільної Академії Наук в Парижі, Зоологічного Товариства Франції (Париж), Академії Зоології Індії (Агра), — а тепер став ще дійсним членом Ньюйоркської Академії Наук.

Варто познайомитись з життям, досягми й зацікавленістю цього науковця. Проф. Сергій Михайлович Крашенинников народився в 1895 р. в Слуцьку. Батько його викладав латину і греку в гімназії, а дядько Сергій Кушакевич був відомим науковцем зоологом, професором Київського університету. Проф. д-р С. Крашенинников закінчив гімназію в Києві в 1913 р., а згодом в 1924 р. Київський університет. Почав свою дослідну й педагогічну працю відразу після закінчення студій. Будучи головою Протозоологічної Секції Української Академії Наук в роках 1930-1935, викладав рівночасно зоологію і паразитологію в Ветеринарному Інституті в Києві. В роках 1936-1937 викладав протозоологію в Київському університеті. Рівночасно від 1934 до 1941 рр. був професором зоології і паразитології ветеринарного факультету Господарського Інституту в Білій Церкві (біля Києва). В міжчасі, в 1937р., досягнув ступінь кандидата біологічних наук в Москві. Напротязі цих років, починаючи від 1925 р. було видано його 18 наукових праць.

В 1942р. війна перервала працю науковця, і він висмігував на Захід. Та відразу після закінчення війни в 1945 р. проф. С. Крашенинников почав викладати зоологію і паразитологію в УТГІ в Мюнхені і викладав там до 1949 р.

В 1950 р. досягнув ступінь доктора в Українському Вільному Університеті. В тому ж році виїхав до ЗСА.

Від 1952 р. дотепер проф. д-р Сергій Крашенинников працює як дослідник у своїй галузі протозоології: від 1952 до 1953 р. отримував стипендію „грант“ від Східноєвропейського фонду в Нью Йорку; від 1953 до 1955 рр. працював в ролі наукового асистента в Академії Природничих Наук Філадельфії; від 1955 до 1964 рр. працював як науковий дослідник в Пеннсильванському університеті; рівночасно працював для федерального уряду як дослідник паразитології. В роках 1962-1963 працював як дослідник і професор в університеті в Маямі (Флориді).

Від 1964 до 1971 рр. був головним дослідником з рамені відділу Публічної Служби Здоров'я (дослідіи) в лабораторії УВАН в Нью Йорку. Від 1971 до 1977 рр. проф. Крашенинников працював в університеті в Бонні (Зах.)

Німеччина), де мав змогу працювати над своєю черговою науковою працею, досліджуючи за допомогою електронної мікроскопа ультраструктуру паразита людини та свині — Бальнтіліюм колі, написавши при цьому працю на цю ж тему, яку опублікував.

Публікувати свої наукові праці почав проф. С. Крашенинников ще в 1925 р. Дотепер він має 43 наукові праці в своїй ділянці. З того 25 праць виданих вже на еміграції, а дві останні готуються до друку.

Тематика наукових праць професора була така: наукові публікації (1925, 1927) стосуються опису Протозоа Дніпра та озера Заспи (околиці Києва). Пізніше в 1929 р. увага і праця зосереджується на інфузоріях шлунку жуйних тварин, — наслідки дослідів, виконаних у лабораторії протозоології керовані професором Ленінградського університету В. Догеля. Далі науковець працює над паразитичною інфузорією солодководних риб Хілонделя Купріні (1934-1953) — тема, на яку написано кілька праць. Останні праці присвячено вивченню інфузорії Бальнтіліюм колі (1957-1977).

Всестороння зацікавленість проф. Крашенинникова протозоологією виявляється діяльною участю у наукових краєвих і міжнародних конгресах від 1951 до 1977 рр. на дванадцятьох таких конгресах він виступав з науковими доповідями. Такі конгреси відбувалися в різних містах Європи: Рим, Лондон, Париж, Мюнхен та в ЗСА: Вашингтон, Нью Йорк, Філадельфія, Медисон, Станфорд, Блумінгтон, Бостон, Юніверсити Парк, Мініаполіс.

Науковий світ неоднократно виявив високе призначення за працю нашого науковця. Одним із цих виявів було іменування за працю проф. С. Крашенинникова „Ціліятологом Року“ — на конференції Товариства Протозоологів в Бостоні 29 грудня 1969 р. за „визначні досяги в ділянці ціліятології“, — при чім була вручена йому відзнака — краватка зі знаком „Чілондонелла“.

При всій цій науководослідній і педагогічній праці проф. С. Крашенинников завжди дуже живо цікавився різними ділянками української культури, при чому застосував у своїх дослідках даних проблем той же підхід, що в точних природничих науках, а саме — документальність, підшукування джерел, переглядання архівних матеріалів. Нам відома його праця над французькою версією повісті „Маруся“ Марка Вовчка; дослідіи творчості Нарбута, одного з найкращих графіків України; а остання його праця над альбомом Києва за часів Тараса Шевченка, що є вже готова до друку і має 33 унікальні світлинні Києва тих часів, виконані добрим французьким майстром. Дуже добре було б, щоб ця праця побачила світ ще за нашого життя. Окрім того, проф. Крашенинников написав цікавий спогад про перше українське студентське товариство в Києві, — яке діяло підпільно в 1913—1916 рр., — а в якому він був активним членом. Цей спогад написаний в пам'ять його друга Володимира Шульги — співорганізатора цього товариства (Надруковано в „Збірнику на пошану Олександра Шульги“, видання НТШ, 1969).

На закінчення цього інформативного огляду треба додати, що проф. Крашенинников — видно завдяки його широкому зацікавленню та активній праці, — і тепер не втрачає почуття гумору, любови до життя, до людей і до рідної культури; це втримує його ба-дальорим і в похилому віці.

Наталя І. Пазуняк

ЛИСТОПАДОВІ ДНІ, 60-РІЧЧЯ ВІДРОДЖЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ ТА 35-РІЧЧЯ УПА В ЧІКАГО

Святкування Листопадівих Днів, 60-річчя Збройних Сил та 35-річчя УПА в Чикаго.

Дні 5-го і 6-го листопада 1977 р. в Чикаго були призначені на святкування 60-річчя Збройних Сил України та 35-річчя УПА. Разом з цими датами відзначено державне свято України — 1-го Листопада.

Під патронатом Відділу УККА створено громадський комітет, ініціативу в якому перебрали комбатантські організації.

Першого дня святкувань відбувся концерт в підготовці маестра Л. Мацюка. Концерт був коротким, без перерв та був на високому містечку рівні. Всі присутні, лишаючи школу Шопена були вдоволені та духовно піднесені.

Першою точкою програми був Апель комбатантських і молодечих організацій. До Апель стали: УСС, СУВ, ОБВУА, УВК, Карпатська Січ, УПА, ІД УНА та молоді СММ і Пласт. Вступне слово вголосив інж. С. Голяш — старшина УПА, а функцію джурного старшини виконував пор. Р. Припхан із ІД УНА. Під звуки сурми та барабанів вшановано полеглих воїнів України.

Довілів мав проф. д-р Д. Штогрин, подуючи цікаву аналіз наших дореволюційних та революційних часів, творення українського війська, державності та як продовження цих актів, Чини УПА.

Вокальне тріо „Незабудки“ при параді св. Володимира і Ольги, в складі: М. Костелина, О. Савин, В. Суричка під мист. керівництвом М. Плещевич, при музичному супроводі Надії Савин, дуже

вдало передали українським воїнам три настроєві пісні: „Як стрільці йшли з України“, „Синя чічка“ та „Заплакали карі очі“.

Всіх присутніх захопив зворушливий монтаж мисткині слова Рони Туряні. Зокрема воцтво всіх армій побачило себе в колішній славі, в змагу за волю й державність України.

З нагоди зустрічі української громади міста Чикаго вислано до президента Джиммі Картера резолюції в українських справах та окремі резолюції в обороні Лемківщини, Посіяння та Холмщини у 30-річчя при-мисового виселення. Резолюції подав до відома й затвердження громади С. Голяш.

Святковий концерт завершив збірний жіночий хор „Чайка“ і „Калина“ із півдня Чикаго під кер. Слави Галан в муз. супроводі Орисі Покорної. Хор відспівав чотири пісні: „Чебрець“, „Мати ходить на курган“, „Карпатські Січовики“ та „Кличе спалена пісня“. Остання пісня проходила на тлі солю про матір у виконанні Любо Мацюка.

Хор показав надзвичайну зіспіваність, гармонійність всіх партій, силу та красу звуку й завдяки здібностям диригентки Слави Галан аміє перелати душу й настрій пісні слухачам. Захоплени слухачі з великим одушевленням нагороджували хор рясними оплесками. Закінчено концерт українським національним гімном.

Українським воїнам 60 і

35-річчя присвятила окрему поезію поетеса Ганна Черинь.

Оформлення сцени виконали члени Комітету під кер. В. Кашуби. Сцену удекоровано Хрестами Заслуги всіх армій та військових формацій.

Комітет видав окрему пропаг'ятну статтю. Програму спонзували рідні Шадниці — „Самопоміч“ і „Певність“.

В неділю 6-го листопада відбулася зустріч українського воцтва з громадянством в залі дому СУМА.

В почесній президії засіли українські ветерани з часів 1914—1917 років, воїни УПА та голови комбатантських Товариств. Хоча проминуло вже 60 років від початків відродження українських державно-збройних сил України, то все таки в Чикаго зібралось понад 20 учасників творчії незабутніх днів творення української державності, які на чолі з ген. Костем Мандзенком репрезентували ці величчі роки. УСС, воїни в Армії УНР, УГА, члени Українського Вільного Козацтва окремо представлено під час спільного обіду, що його підготували пані із ОЖ ОЧСУ.

Благодарственні моли-тви провели о. митрат Ф. Білешчій із Української Православної Церкви та о. митрат М. Бутринський із Української Католицької Церкви.

Окремою точкою було нагородження „Хрестом 60-ліття відродження українських збройних сил“. Церемонію передачі хрестів перевів ген. К. Мандзенко в

присутності старшин із його почоту. До нагород стало понад 50 воїнів українських армій та різних формацій.

У мистецькій частині виступив хор СУМА під кер. Оксани Ференц із повстанськими піснями.

Під час спільного обіду воїни українських Армій поділились споминами із часів їхньої боротьби за волю. Армію УНР репрезентував інж. пполк. Юрій Артюшенко. З рамені воїнів УГА промовляв інж. С. Куропас, від Карпатської Січі бул. М. Липак, від ІД УНА пор. Р. Припхан, а від УПА Надія Голяш.

Українське воцтво вітали о. митр. М. Бутринський та голова Відділу УККА ред. М. Панасюк. 27 представників Організації української громади передали свої поздравлення українським воїнам Єсиритвю Покрова Пресв. Богородиці при параді св. Володимира і Ольги передало пожертву в сумі 25 дол. Представників Організації представляв господар свята С. Голяш.

Сцену прикрашено великими портретами головною Отамана Військ УНР С. Петлюри та Головного Командира УПА ген. Тараса Чупринки із відповідними написами українських збройних сил.

До Ділового комітету входили: почесний голова ген. К. Мандзенко, діючий голова Б. Кашуба із членами: С. Голяш, Ганя Залць, В. Бражчик, І. Павлик, Л. Машок, Я. Конол.

Окремою точкою було нагородження „Хрестом 60-ліття відродження українських збройних сил“. Церемонію передачі хрестів перевів ген. К. Мандзенко в

Українським воїнам 60 і

Українським воїнам 60 і

Українським воїнам 60 і

Українським воїнам 60 і

Українським воїнам 60 і

Українським воїнам 60 і

ДО СТОРІЧЧЯ...

(Закінчення з 1 ст. 2-ої)

— підійняв стелю понадто-голосий український розпач...
Можливо не така була помітна та подія в нашому громадському житті на американському континенті, але вона безперечно зазвонила рідним в сотнях українських сердець, що збиралися там згадати шанобливого нашого славного композитора Миколу

Леонтовича, одного з наших замордованих москоськими окупантами України. «Імена їх Ти Господи знаєш».
Не маємо права забувати про ті злочини. Вшануємо нашого славного Леонтовича, орнаментального міністреля нашої рідної пісні, і в наших інших громадах, щоб пам'ять його славна була, «з роду в рід»!

Пам'яті св. п. інж. Г. Василевського

Інженер Гриць Василевський, років 75, уродженець Михайлівка б. Одеси помер 19-го листопада 1977 в лікарні в м. Гарісбургу, Па.

Покійний був хорунжим кінноти в армії УНР і нагороджений орденом Залізного Хреста за участь в боях в зимовому поході в 1920 р.

Після 30 місяців інтернування за дротами в Польщі, втік до Чехо-Словаччини, де покінчив інженерні студії та працював на пості інженера дежавних робіт.

Залишив Прагу в 1945 р. і в роках 1946—1947 працював для Американської Армії в м. Регенсбурзі у Баварії.

Від 1948 р. проживав з родиною в США. Тут працював як інженер в будівництві та плануванні мостів, останнім часом як інженер-сенсор мостобудівництва в Департаменті шляхів Пенсильванського штату.

З відходом на пенсію в 69-му році життя по 18

літах дістав від свого відділу праці грамоту-подяку. Покійний був членом Асоціації Професійних Інженерів Пенсильванії, Американського Гарісбурзької Асоціації Закордонної Політики, належав до місцевої української католицької церкви й 251-го Відділу Українського Народного Союзу.

Інж. Г. Василевський — відомий активний громадський діяч, який не жалів часу й енергії, щоб писати сотні листів й інформувати про підвільне становище України, американську пресу й політичних діячів.

Він до останньої хвилини життя не склав зброї, лише шабля заступив словом у змаганні проти червоної Москви в обороні своєї України, яку так гаряче любив.

Залишив дружину Єлисавету, сина Юрія та дочок Емму й Гелену.

Похоронений на цвинтарі в Оберліні, Па., 17-го листопада 1977.

Н. Н.

СВЯТИЙ МИКОЛАЙ...

(Закінчення з 1 ст. 2-ої)

доказувало б, як людині потрібний такий поетичний і удодовлений твір фантазії.

Тому я вірю й віритиму в св. Миколая, поки не перейду потойбіч каліновому мосту, що прокладений над бурхливим рікою мого життя й який єднає матеріальне з духовним, земське з небесним, дочасне з вічним. Віра в св. Миколая допоможе людині перенести життєві труднощі. Вона переконає людину, що крім твердодійності є ще й життєва казка, романтика й поезія життя, яка знайшла такий переконливий вияв у легендах, молитвах і піснях про св. Миколая і в його видимій допомозі всім, хто по-дитячому вірить у нього і ширим серцем співає:

А хто, хто Миколая любить,
А хто, хто Миколая служить,
Тому святий Миколай
У всякий час помагає...

Актори на книгу „Наш Театр“

В минулому році заходами об'єднання Мистецтв Української Сцени (ОМУС) і під патронатом Науково-Товариства ім. Т. Шевченка вийшла книга Дітяків Українського Театрального Мистецтва „Наш Театр“. Видання книги було вможливлене завдяки величезній жертовності громадянства і членства ОМУС — на шль видання книги складено напроміж років 1972—1975 понад 20.000 дол.

Виданням першого тому двотомника „Наш Театр“ завершено перший етап запланованої праці. Зрозуміло, що для закінчення цієї праці потрібні були (і далі будуть) далішні фонди. При тому варто зазначити, що такі найбільш жертовні в цій справі виявили самі актори українських театрів. Прикладом такої великої жертовності може послужити приклад колишніх акторів — подружжя пари Івана і Ольги Федчинських, які перебувають тепер у Детройті і які на фонд видання книги склали дотепер все такі небуденні суми 1.250 доларів. Також інші актори та українські громадяни склали свої пожертви, між якими після п. н. Федчинських треба відмітити пожертву п. д-ра Богдана і Ольги Фараонів з Тренто — рівну суму 1.000 доларів.

Але провід, чи Управа ОМУС-у, головою якої є підшо-пору актор і режисер Володимир Шашаровський розуміють, що до громадянства не можна підходити лише з витягнутою рукою — треба шось дати за це. І так власне наші актори дали останньою дві вистави п. н. „Слідами Веселого Львова“ в Детройті і Торонті, в користь видання другого тому книги „Наш Театр“. Ці вистави дали в загальному понад 2.000 доларів чистого прибутку — з яких левину частину дала вистава в Торонті. При нагоді вистав продано теж понад 20 примірників книги „Наш Театр“, що дало чергових 600 доларів (книга коштує 30 доларів і не продається в книгарнях — лише за замовленням на адресу в Америці: С. Левицький, 2102 Poplar St., Philadelphia, Pa. 19130 і в Канаді: W. Dowhanuk, 302 S. Kingsway Apt. 4, Toronto, Ont. M6S 3T9).

У згаданих виставах в Детройті і Торонті брали участь: з Філадельфії Євдокія Дичко-Блавацька, Ліза Чепіль, Марія Лисак, Юлія Шашаровська та Володимир Шашаровський (він же режисер вистави), з Бюфало давні підпори львівського ше „Веселого Львова“ — Ірина і Юрій Лаврівські, та з Торонта Михайло Лялька і Володимир Довганюк. Акомпан'ємент був в руках В. Голєндера в обох виставах.

Не місце тут давати опис чи рецензії з цих дуже вдалих вистав про які поєвилися вже рецензії у пресі. Тут варто лише підкреслити, що актори виїжджали з повною посвятою на ці вистави без ніякої винагороди за свої виступи — лише з одною метою: зібрати далішні фонди на видання монументальної (як пишуть деякі рецензенти) книги якої дотепер у нас ще не було. А виїжджати в суботу — шоби покрити виснажуючою подорожжю багато сотень миль, зробити проби на місці — дати виставу в неділю і повертатися нічними шляхами, вночі, шоби ранком в понеділок бути знову на праці — це така посвята — прикмета, яка на нашу думку завжди була притаманна нашим акторам на їх не раз трудному мистецькому шляху.

Але чергову мету досягнуто: далішні понад дві тисячі доларів зібрано. А потреба ще не однієї тисячі...

Тут власне треба подивлятися на активність і наполегливість наших жреців Мельпомени, які зуміли довести до діла перший том двотомника (850 сторінок тексту з численними ілюстраціями), який зредагувала редакційна колегія під проводом головного редактора нашого видатного театролога проф. д-ра Григора Лужницького.

Але актори, члени ОМУС-у не спочивають. Надходяча зимова пора силою факту мусить перервати подорожуючий ансамбль „Слідами Веселого Львова“, який дав приклад як чином, а не словом „робитись гроші“ на визначену ціль.

Все такі філадельфійська група ОМУС проектує свої наступні дії. Вже втретє, акторська група Філадельфії піде з колядою до наших громадян в святковому періоді, знову з метою закладувати на другий том книги „Наш Театр“.

Треба сподіватися, що громадянство належно оцінить посвяту членів ОМУС та у святковий час прийме щедро рукою колядачів — наших видатних артистів українських театрів, і так як і в минулому.

Р. П.

БАТЬКИ! Зажди́ть замолоду ва́ших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб заповнити їм кращу будучність, в на́шій громаді у вільному світі нового сегодогого Еле́на!

ШИРОКО РОЗГОРТАЄТЬСЯ...

(Закінчення з 1 ст. 1-ої)

ловний радний Іван Олександрівський (прислав 66 членів), секретар 51 Відділу Михайло Ольшанський (66 членів), голова Контрольної Комісії і секретар 445 Відділу мгр Іван Геврик (53 члени), секретар 121 Відділу Василь Кобіто (53 члени) і Іван Петрунцо — секретар 78 Відділу (50 членів).

Інтенсивну організаційну кампанію ведуть також голови Округ, шоби виконати річну квоту на 100 або 75 відсотків. Виконавши квоту, Округа одержить відповідний грошовий бонус, а дві Округи за найкраще відсоткове виконання квоти одержать спеціальні почесні плакати. Які будуть передані головам Округи під час Конвенції. За згаданих нагород тепер змагаються Округи Твердого Вугілля — Шамокін, головою якої є Тимко Бутер, і Вінніпер — Канада, головою якої є мгр Іван Геврик. Обидві вже виконали квоту понад 100 відсотків. За спеціальну нагороду за придбання найбільшого числа нових членів в передконвенційному році змагається аж чотири Округи, а саме: Філадельфійська, маючи вже придбаних 348 членів (голова Петро Тарнавський), Чикагська (голова пані Галина Олек) з придбаними 333 членами, Клівлендська (голова інж. Іван Фур), з придбаними 299 членами та Нью Йоркська (голова Микола Хоманчук), яка має придбаних 273 члени. Останні дні грудня вирішуватимуть, котрий голова із згаданих Округ буде тим

шасливим, що під час 29-ої Конвенції одержить спеціальну почесну плакату. Змагаються за спеціальні відзначення і жінки — секретарки. Між ними передведуть дві головні радні УНСОюзу, одна з Канади, друга з Америки. Головна радна пані Текля Мороз, голова Монреальської Округи і секретарка 465 Відділу в Ляшін, є на першому місці серед всіма жінками-секретарками з найбільшим числом нових членів, а саме 46. В цей сам час головна радна пані Анна Гарас, голова Округи Лігай Белі і секретарка 47 Відділу в Бетлгем, Па, веде перед з найбільшою сумою проданого життєвого забезпечення, а саме 62.000 доларів. Слід згадати, що є і інші секретарки, які змагаються за першенство і шойно останні дні грудня заледидують перемогу.

Згадуючи пожвавлену акцію, слід згадати і нову класу забезпечення для дітей TP-65 на 1.000 дол. з одноразовою вкладкою 75.00 доларів до 23 року життя, а відтак автоматичного забезпечення на суму 5.000 доларів, з річною вкладкою лише 75.00 доларів. Нова класа забезпечення для дітей дає можливість відділовим урядовцям для виконання їхніх квот, а родичам можливість за мінімальну вкладку „прив'язати“ своїх дітей до української установи.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Листопадове свято в Сиракузах

Сиракузи, Н. Й (М. Л.) — Заходами місцевого Відділу УККА ця українська громада відзначила 59-ті Роковини Листопадового Чину, 13-го листопада с. р. По українській Богослужбі, на якій парох і декан о. шамб. Василь Середович відчитав окреме послання дисцельного Владика єп. Василя Лостена з нагоди Роковин Листопадового Зриву і річниці смерті Слуги Божого Митрополита Андрея, він разом зі своїм співслужбою о. Богданом Конем відправив Панахиду за поляглих за Волю України.

Концерт відбувся в Українському Народному Домі о. год. 5-й по полуд. з наступною програмою: місцевий чоловічий хор „Сурма“ під диригентурою Василя Жмура відспівав дві стрілецькі пісні — композиції М. Гайворонського — „Гей у лузі червона калина“ й „Ой, нагнувся дуб високий“ із сольовим баритоновим заспівом Григорія Диньки.

Святкову доповідь виголосив ред. Іван Дурбак із Трой — сам учасник Визвольних Змагань, який по привітти таких же учасників д-ра Івана Подюка та Івана Пігуляка, перевів аналіз успіхів та невдач історично-пам'ятного Першолістопадового Зриву та пов'язав цей світлий момент наших змагань за свою державність із всіми тими історичними збройними і політичними виступами нашого нескореного народу в її обороні, що їх історія записала на своїх листках по Львівському Листопаді.

Дуже приємне і миле слухово-зорове враження викликав у слухачів дев'ятиособовий співочий ансамбль „Черемшина“ ЮСУ-шанб. Василь Середович відчитав окреме послання дисцельного Владика єп. Василя Лостена з нагоди Роковин Листопадового Зриву і річниці смерті Слуги Божого Митрополита Андрея, він разом зі своїм співслужбою о. Богданом Конем відправив Панахиду за поляглих за Волю України.

В Сороковий День

як з Волі Веселишого, на віки закрилися очі
нашого Дорогого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДА

бл. п.

ЛЮДВИКА МИГАЛЯ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в Українській Католицькій Церкві

св. Ів. Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж.

в четвер, 22 грудня 1977 р., о год. 8-й ранку

Родину, Друзів, Приятелів і Знайомих просимо згадати

бл. п. Людвика в своїх молитвах.

ДРУЖИНА І ДІТИ

В першу річницю смерті св. п. Галі Тір-Круль

„Чи це життя, чи лампа гасне?“

Б. І. Антонович

Так, справді, як лампа згасло життя св. п. Галі Круль на шляху ньюйоркського штату. Шукала вона, як ціле своє життя, краси, тим разом осінньої краси в Гантері. І хоча рік уже минув, важко погодитися з тим, що вже не буде її веселої усмішки між нами, що не відкриються такі однієї літньої хвилини двері Українського Вільного Університету і не ввійде з такою притаманною їй грацією, все життєрадісна наша Галю. Обдарована відчуттям краси природи, виливала це до останніх днів свого життя на папір пензлем, грою улюбленого Шопена, промовляла до серця, співом вносила все приємний настрій у товариські зустрічі, спеціальними здібностями до мов знаходила скоро близький контакт з різними людьми, а веселою вдачею не раз розвівала сум. Звичайно в юності найшвидше зроджується дружба. З св. п. Галею здружилися ми, однак, в дорослому віці, а полонилася вона нас кряз своєю життєрадістю, готовістю допомогти кожному, точністю та ентузіазмом до науки. І хоча небагата смертю вирвала нам дорогу приятельку з кола докторантів УВУ, хоча не сповнилася її мрія завершити довгі студії по чужих університетах (Віденська Консерваторія, магістерський ступінь Міддлбурі коледж, докторські кредити Джорджтаунського університету) докторатом на рід-

Св. п. Галю Тір-Круль

ному Українському Вільному Університеті, над яким так завзято працювала, її усмішка ще довго буде грустити наші серця.

Відаючи останню прислугу нашої Галі минулого року в Сиракузах, ми бачили з яким жалем прощала українська громада теж свою невтомну учительку мови, музики, душу численних дитячих імпрез, виховницю. Тож ідучи за її життєвим motto, не хочемо згадувати її сумом, а навпаки, передати її ентузіазм до рідної науки майбутнім студентам і започаткуємо в порозумінні з Фондацією УВУ стипендію імені Галі Тір-Круль.

Друзі з УВУ

Замість квітів на могилу

бл. п. д-ра Олександра Сушкова

складає 20.00 доларів

на Патріарший Фонд.

Кліаленд, Огайо

Братова Лєна СУШКІВ

Замість квітів на саїку могилу Дорогої нам

СТРИСЬКОЇ СЕСТРИ, ТЕТІ І ШВАГЕРКИ

бл. п. Марії зі Стецюків

ШЕПЕРТИЦЬКОЇ

яка упокоїлася в Богі 15-го грудня 1977 р.

у Вінніпегу, Канада,

на Патріарший Фонд

зложили 200.00 доларів

Марія зі СТЕЦЮКІВ ПІДГОРОДЕЦЬКА

Квітка СТЕЦЮК

Юрко СТЕЦЮК з родиною

Ділимося сумною вісткою, що для 17-го листопада 1977 року, по тяжкій і довгій недугі відійшов у Вічність

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР БУЧЕК

народжений 18-го березня 1916 року,

в селі Вікно, пов. Тернопіль, Україна.

В смутку залишили:

дружина — МАРІЯ

син — МИХАЙЛО з дружиною

НАТАЛІКО

дочка — ЛЕСЯ з мужем ПЕТРОМ

сестри — АННА, ОЛЕНКА І НАСТЯ

в Україні

внуки — АНДРІЙКО І СУСАННА

ПОДЯКА

В першу чергу складаємо нашу щирю подяку о. Ю. Біньковському з парохії св. Духа, за відправу Панахиди і похорону. Щира подяка п. І. Подусовському за зворушливу прощальну промову по Панахиді. Дякуємо дякові Л. Рейнаровичеві за участь в похоронних відправах.

Рівночасно складаємо щирю подяку Рідні, Приятелям, Знайомим, які з близьких та далішніх сторін прибули на похоронні відправи і відправадили Покійного на місце Вічного Спочинку.

Наша сердечна подяка всім, що зложили на Службу Божу і грошові датки на добродійні цілі.

Щира подяка всім Тим, що надіслали чудові квіти і обложили домочинцю Покійного.

Безмежно дякуємо всім, що підтримали нас в нашому болочому горі.

Дякуємо всім, що вислали нам співчуття усно, листовою і телефонічно.

Нехай Веселий Господь нагородить Вас всіх.

Родина

В Сороковий День СМЕРТИ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА БУЧЕКА

відправиться

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

27-го грудня 1977 р., о год. 8-й ранку

в церкві св. Духа в Брукліні, Н. Й.

Просимо в цей день згадати Покійного в своїх молитвах.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впровадив нову класу забезпечення для дітей,

а саме:

МОЛОДЕЧУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ

Чи може бути кращий дарунок для наших дітей, як грамота, життєвого забезпечення Українського Народного Союзу?

З ОДНОРАЗОВОЮ ВКЛАДКОЮ ТА АВТОМАТИЧНОЮ ЗМІНОЮ НА КЛАСУ Р-65 З ДИВІДЕНДОЮ

ВІК ВИДАЧІ: Від народження до 15-го року життя.

СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: 1.000 доларів термінового забезпечення до віку 23-ох років та 5.000 доларів забезпечення в класі Р-65 опісля.

ВКЛАДКИ: Одноразова вкладка 75.00 доларів при видачі грамоти без далішніх вкладок, аж до віку 23 років.

Відтак 75.00 доларів річно від 23-го року до річниці видачі грамоти найближчої до 65-их уродин.

ГАРАНТОВАНІ МОЖЛИВОСТІ ДОДАТКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: Можна набути додаткові грамоти забезпечення на суми не вищі від Р-65 грамоти, без доказів стану здоров'я в такому часі:

1. В річницю видачі грамоти у віці 25, 28, 31, 34, 37 та 40 років;
2. З нагоди одруження забезпеченого (-ої);
3. З нагоди народження дитини у забезпеченого (-ої);
4. З нагоди законного адоптовання дитини забезпеченим.

Загальна сума всіх цих додаткових грамот не може перевищити п'ятикратної суми основної грамоти в класі Р-65, тобто 25.000 доларів.

ЗВОРОТНІ ВАРТОСТІ: Грамота має наступні зворотні вартості до вибору, а саме грошові звороти, частинно виплачене забезпечення і безплатне продовження.

ПОЗИЧКИ: На бажання забезпеченого може бути уділена йому позичка на підклад грамоти.

ДИВІДЕНДИ: Ця грамота гарантує виплату дивіденди починаючи від 25-го року життя.

Всіх заінтересованих в справі набуття цього нового і надзвичайно корисного роду забезпечення для дітей і молоді, проситься за інформаціями звертатися до місцевих секретарів УНСОюзу, або безпосередньо до Головної Канцелярії УНСОюзу в Джерзі Смі.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION

30 Montgomery Street ■ 3rd Floor ■ Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200 ■ New York tel.: (212) 227-5250

Увага! Увага!

ЄДИНА НАГОДА набути ці книжки під час ВЕЛИКОГО ОСІНЬОГО ВИПРОДАЖУ

Проф. Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНЬСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ	5.00
Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — роман	12.00
Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ — спомини	8.00
Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ (переклад з російської мови Асі Гумецької)	5.00
Ред. Іван Кедрик:	
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ (спомини та коментарі)	20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — 3 нагоди 50-річчя Ризького Миру	3.00
Іван Керницький (Ікер):	
а) БУДІНІ НЕДІЛЯ — короткі історії	5.00
б) ПЕРЕЛІТНІ ПТАХИ (довгі та короткі, менше й більше веселі історії, в краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашингтона написані (1942-1952))	1.00
Д-р А. Т. Кібісей: УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР — друге поправлене і доповнене видання	5.00
Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший)	15.95
Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ	5.00
Олекса Кобець:	
а) ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни	3.00
б) СХОДИТЬ СОНЦЕ — українським дітям і молоді декламатор-читанка (поезії, казки, оповідання)	3.50
Микола Ковалевський: ПРИ Джерелах БОРІТЬБИ — мемуари	3.50
Едвард Кошак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ	8.00
Любов Колесняк: ПАВЛІВ ТРИОМФ — збірка оповідань	4.50
Алла Коссовська:	
а) ДВІСТІ ПЕРШИЙ	1.50
б) ПАМОРОЗЬ — поезії	1.00
в) ЦІНА ДУШІ	6.00
Михайло Коцюбинський: ТВОРИ — 1884-1902, 1903-1912, два томи	9.00
Олекса Кузьма (сотник 6. австрійської армії УГА): ЛИСТОПАДОВІ ДНІ 1918 р. із шкідками (від-кісне)	5.00
Роман Купчинський:	
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання	16.00
б) СКОРОПАД — поема	3.50
В. Софронів Левицький:	
а) ПІД ВЕСЕЛИМ ОБОРОГОМ — п'єси театрів малих форм	5.00
б) ЮНІЙ СКОМОРОХ — п'єса для молоді	6.00
Богдан Лепкий: ПІД ЯЛИНКУ	2.50
Леся Лисак: ТЕРПКИ ПАХОШІ — новелі	5.00
Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920	5.00
Д-р Лука Луш:	
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНЬСЬКА В ІСТОРІЇ НАРОДИН	1.00
б) ВАСИЛЬ СТЕФАНІК — СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ	8.00
в) ІВАН ФРАНКО — БОРЕЦЬ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ І СОЦІАЛЬНУ СПРАВЕДЛИВІСТЬ	5.00
г) ІВАН ФРАНКО — ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ (випродаж)	1.00
д) МАРКІАН ШАШКЕВИЧ — БІОГРАФІЯ І ХАРАКТЕРИСТИКА ТВОРЧОСТІ	2.50
е) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ СЛАВИ І ВОЛІ	2.00
Уляна Любич: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХ-СТАН (друге вже видання)	5.00
Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ	5.00
Д-р Іван Макух: НА НАРОДНІЙ СЛУЖБІ	4.50
Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — СИМВОЛ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ БЕЗКОМПРОМІСОВОСТІ	3.00

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовий переказ, долучаючи оплату на кошти пересилки від \$1-\$3 (в залежності від кількості книг).

Мешканці стеїту Нью Джерсі звільнені з 5% стеїтового податку.

“SVOBODA” BOOKSTORE
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302.

ПРОТОКОЛ

(Закінчення зі ст. 4-ої)

мував головний редактор Антін Драган, що книжка Уласа Самчука вже вповні складена і тепер цей склад скорегований чекас на викінчення складу коректи в друкарні.

Б. РІЗНЕ

Заступник головного редактора д-р Іван Флис, як голова спеціальної комісії, покликаної Головним Урядом для поладнання непорозуміння між головним редактором „Свободи“ та Головним Екзекутивним Комітетом і опрацювання відповідного правилинника праці, передав всім членам Головного Екзекутивного Комітету і головному редактору проект звіту цієї комісії. Він теж відчитав останні поправки до цього проекту, щоб їх собі самі члени Головного Екзекутивного Комітету та головний редактор внесли в ці передачі ім тексти. Він теж поінформував, що комісія ще не готова з пропозицією скорочення звіту головного редактора з річного засідання, бо вона ще над цим працює і має деякі справи узгодити.

Після короткої дискусії над цією справою з участю головного секретаря Володимира Сохана, головного редактора Йосипа Лисогора, заступника головного редактора д-ра Івана Флиса, як голови комісії, заступниці головного редактора Марії Душник, головних контролерів д-ра Богдана Гнатюка і д-ра Івана Скальчука, як членів комісії, вирішено на пропозицію головного редактора для Канади сен. Павла Юзика, що її підтримала заступниця головного редактора Марія Душник, відкласти обговорення та передачу цього звіту до чергового спеціального засідання Головного Екзекутивного Комітету. Вирішено теж, що члени Головного Екзекутивного Комітету та головний редактор можуть після докладного ознайомлення із проектом переслати комісії свої зауваги до нього до 24-го листопада, та що на цьому спеціальному засіданні комісія пропонує теж пропозицію скорочення звіту головного редактора з річного засідання Головного Уряду.

Головний касир Уляна Дячук поінформувала про підвищення ціни спеціального забезпечення УНСОУ (так званого „амбrellи“). Після обговорення потреби такого забезпечення одностайно вирішено на пропозицію головного редактора для Канади сен. Павла Юзика, що її підтримала заступниця головного редактора Марія Душник, щоб продовжувати таке забезпечення на суму до \$2,000,000 за ціну \$9,500 річної вкладки.

6. ЗАКРИТТЯ НАРАД

Головний редактор Йосип Лисогір ствердив, що вичерпано запланований порядок нарад, і закриття наради цього засідання о годині 5.25 по полудні.

Володимир Сохан
головний секретар

ПОВІДОМЛЕННЯ Адміністрації „Свободи“

З уваги на закінчення біжучого року, Адміністрація просить всі Товариства чи поодинокі особи, що довгують за оголошення, врівняти їх конечно найдалі

до 25-го грудня 1977 року

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1977 року кінчається з 31-м грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 31-го грудня 1977 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 31-го грудня 1977 р.

Головна Канцелярія УНС

Цінний дарунок від ялинки!

Енциклопедія — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

• Подбайте, щоб в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова

Енциклопедія України

в АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

UKRAINE: A CONCISE ENCYCLOPAEDIA

Том 1-ий \$45.00 — ЦІНА — Том 2-ий \$60.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платитиме \$94.50

Тут відіяти і разом з чеком або поштовим переказом (M.O.) вислати на адресу:

To: UKRAINIAN NATION/ ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303

Прому вислати:

☐ Том 1. — \$45.00
☐ Том 2. — \$60.00
☐ Обидва томи — \$94.50

В долученню переслати (чек, M.O.) дол. _____

і прому вислати на адресу:

Name: _____
No. _____ Street _____
City _____ State _____ Zip Code _____

Честерська громада соборно відзначила Листопадові Роковини

У цих святкуваннях Листопадних роковин 20-го листопада ц. р. взяла участь ціла українська громада.

Неначе у калейдоскопі попри очі глядачів пересувалися різноманітні картини: ми бачили на сцені майже немовляти із школи св. Духа, а далі дітей старших класів тієї ж школи, а рівнож школи Українознавства, що своїми чудовими народними строями та своєю постановою чарували глядачів, а мішаний хор при церкві св. Духа показав себе в повній красі, що своєю добірною кількістю членів та їхніми чаруючими строями держав весь час публіку в напруженні.

Висше згадану Академію зорганізував і надзвичайно вміло її переріс місцевий Відділ УКА при допомозі хору при УКЦ та керівництвом місцевих шкіл.

По відспіванні американського національного гімну пані Іреноу Бандерсько-Янг, свято-академію відкрив короткими, але яскравими словами підписаний, вказуючи на велич Листопадового Зриву в часі його відбуття, а також його вплив на кристалізацію української політичної і самостійницької думки для грядущих поколінь.

Присутні вшанували пам'ять героїв Великого Листопада повстанням з місця, а підписаний відчитав тоді одну строфу поеми-молитви Ю. Клена „Помолитись...“.

Другу частину програми академії заповнили виступи дітей школи св. Духа, які

під керівництвом Високопреподобних Сестер та учительського збору, а зокрема пані Лідії Грабової, учительки співу-вивчалися із своїх завдань по мистецькому і тому публіка не жалувала своїх долонь і нагороджувала кожний їх виступ рясними оплесками.

Крім збірних і індивідуальних декламацій — діти школи св. Духа відспівали рівнож слідуєчі пісні: „Чи чув мій друже“, музична обробка Зої Маркович, „Збудись Україно“ повстанська пісня і „Ми йдемо вперед“ стрілецька пісня.

Декламація „Голос Духів“ укладу невідомого поета-упівця виконала з великим чуттям і по мистецькому панна Оля Кляка, учениця місцевої середньої школи, а фортепіанове солю „Запорізький марш“ музика Лисенка відграв Давид Комановський, студент місцевого УМІ класи пані Л. Грабової.

Третю частину програми продовжували своїми виступами діти школи Українознавства, які під керівництвом пані Ірени Кузик і О. Маршалок виконали рівнож декілька збірних декламацій та одну хорову точку, а саме „За Україну“, музика Ярославець.

Належить тут згадати, що дві індивідуальні декламації, а саме „Українське військо“, у виконанні Ореста Маршалок, та „Подивись дідусю“ у виконанні Йосифа Шупи, були дійсно атракцією вечора, за що публіка нагородила їх окремими оплесками.

Якщо б місце на це дозволило — тоді багато часу належало б присвятити рефератові, який, за вже покійного проф. Миколу Остап'я — виголосив на його бажання п. проф. Степан Микита.

Так неfortunно зложилися обставини, що головний бесідник на згаданий академії п. проф. Микола Остап'я відійшов ненаділю у вічність і згідно з його волею, ним опрацьований реферат відчитав проф. С. Микита.

Реферат цей можна сміло назвати науковою довідкою кандидата на науковий ступінь, бо так його формою, як рівнож глибоким змістом він вповні на це ім'я заслуговує.

У своєму рефераті св. п. Микола Остап'я як торкнувся цілого ряду глибоко філософських, історичних та соціальних проблем, а головною його думкою, що, золотом ниткою снувалася по шлім рефераті це єдність галицьких українців з якою вони зуміли поставитись до Листопадового Чину... їхнє „замірнення“ на базі державницьких ідеалів лягли підставою для утворення нашого безсмертного підпілля, яке в рядях УВО, ОУН, УПА та Укр. Дивізії непокоїли довгими роками ворога, а нинішні Шухевичі, Караванські, Симоненки, Морози і сотні інших героїв за волю України це вірні діти Великого Листопада...

Академію закінчено відспіванням українського національного гімну.

Мгр Володимир Сич

Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛОК На медичні Теми

Лікарський довідник.
Книжка у твердій темно-зеленій обгорці із золотими буквами роботи мистця МИХ. МИХАЛЕВИЧА. 336 сторінок.
Ціна 7.00 дол.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерсі звільнені з 5% стеїтового податку.

TELEPHONE COMPANY
48 East 7th St.
Tel. GR 3-8550, New York, 10003

Для висилки Рідним до Краю:
нитки ДМЦ, хустини — це
найбільш поплатне.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ
АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БІЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
88 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel.: 477-6400

HELP WANTED — MALE

CABINET MAKERS
CARPENTERS
Experienced only, steady work.
Good wages.
(212) 392-1718

PIZNE

“LAND VOICE PRODUCTION”

presents

2 UKRAINIAN LP STEREO
RECORD ALBUMS:
1. Traditional Ukrainian Folk Songs and
Christmas Carols by
SERIY KOWALCHUK'S "BANDURA
ENSEMBLE", a beautifully harmonized
male choir backed by the unique
Ukrainian banduras, Wilm., Del.
2. "CHOIR BOYAN", directed by
ROMAN LEWYCKY, 43 voice mixed
choir from Perth Amboy and Elizabeth,
New Jersey parishes sing the most
popular and beautiful Christmas
Carols.

Records \$5.00 each plus 35¢ handling.
Send check or money order to:
SERIY KOWALCHUK
401 Philadelphia Pike
Wilmington, Del.

Мілена Рудницька
Невидимі
Стигмати
Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими
буквами. 552 сторінки із
фотографічною документацією.
Ціна 15.00 дол. зпін.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Мешканці стеїту Нью Джерсі звільнені з 5% стеїтового податку.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ УНСОУ!

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
5535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 885-2475
191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3830
Директор ЙОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ
Занявсь влаштуванням похоронів в каплицях, поховальних в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ЦІННИЙ ДАРУНОК

передплата
„СВОБОДИ“
для Ваших
Рідних, Приятелів
чи Знайомих

річна передплата 30.00 доларів
Замовлення, залучуючи чек або
моні ордер слати

“SVOBODA”

30 MONTGOMERY STREET, JERSEY CITY, N. J. 70303

ТАРЗАН, Ч. 7874. Викрилі Далілю

Якби ти, Даліле, могла
тепер побачити себе...
Може колись вона подя-

кує мені за це...
Доне! Поглянь, що я
приніс... Включи мотор

човна!
Ну, маеш... Ну, от... Так
с, пане командире!